Zīme

Džefersonvila, Indiānas štats, ASV
1963. gada 1. novembris

1 Lūdzu, sēdieties. Labrīt visiem! Esmu laimīgs šorīt būt kalpošanā Tam Kungam, atkal atpakaļ... Mēs nezinājām, vai mēs atgriezīsimies vai nē, bet Tas Kungs nokārtoja ceļu, un mēs atgriezāmies uz šodienas kalpošanu. Tagad mēs sagaidām, ka šajā rītā mēs pavadīsim brīnišķīgu laiku svētdienas skolas nodarbībā, Vārdā. Un šovakar atkal būs dziedināšanas dievkalpojums, kam sekos vakarēdiena kalpošana.

2 Bet tagad mums būs bērniņa veltīšana, manuprāt... Brālis Nevils tikko kā man pateica, ka kāds grib veltīt savu bērniņu. Tādā gadījumā varat atnest savu mazuli. Lai mūsu brālis vai vēl kāds no viņiem paliek pie ērģelēm jeb klavierēm. Un tad atnesiet mazuli. Mums būs veltīšanas kalpošana; lai mēs pēc iespējas ātrāk pievērstos Vārdam.

Tāpēc ka mums patīk atrasties Vārdā. Tas...tas ir pats galvenais, atdod mūsu laiku tieši Tā Kunga Vārdam. Tāpēc mēs esam ļoti pateicīgi par šo iespēju šodien satikties šeit ar jums visiem un...un par šo...šo kalpošanu.

3 Es droši vien esmu kļūdījies. Viss ir labi, māsa. Es...es...es nodomāju, ka tur biju. Varbūt tā ir tikai kļūda. Labi. Un tā, liels paldies, tieši tā pat. Varbūt, manuprāt, tas atnāca caur kādu citu, caur kādu citu, tas to it kā sarežģīja.

Vai tagad visi jūtas labi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]...?... Pateicība Dievam!

[Brālis Nevils saka: "Lūk, viņi nāk."-Tulk.] Nu, ak jā, lūk, ir tie mazuļi. Piedodiet. Piedodiet. Labi, atnāc lūdzu, vecaj? ["Jā, ser."]

Nu, tādas jaukas divas meitenītes, maziņas brūnacainas meitenītes! Hm? Skaistiņa. Kā viņu sauc? Paskatieties! [Māte saka: "Dženifera Lī."-Tulk.] Dženija? ["Dženifera Lī."] Dženifera Lī. Kāds ir uzvārds? ["Serepta."] Serepta. No kurienes jūs esat, māsa Lī? ["No Versaļas, Ilinoisā."] Versaļa, Ilinoisā. Ļoti patīkami!

4 Un tā, Bībelē. Lūk, parasti viņiem...viņiem ir tāda lieta, kā bērnu kristīšana; mēs neticam bērnu kristīšanai, jo viņi vēl nav grēkojuši, jo viņi ir pārāk mazi. Taču mēs ticam bērnu veltīšanai Tam Kungam. Tagad mēs ar vecaju uzliksim šim mazulim savas rokas. Vai jūs sacījāt "Dženija"? [Brālis Nevils saka: "Dženifera."-Tulk.] Dženifera. Labi.

Nolieksim mūsu galvas.

Debesu Tēvs, šajā rītā mēs pienesam pie Tevis šo mazo meitenīti, kuru sauc Dženifera, māte un radinieki ir atveduši viņu no tālienes, lai veltītu Tam Kungam. Mēs zinām, ka Tu liki rokas uz tādiem mazajiem Tavās dienās un...un sacīja: "Netraucējiet mazajiem bērniņiem nākt pie Manis un neaizliedziet tiem, jo tādiem pieder Debesu Valstība." Tagad mēs atdodam viņu Tev kalpošanas dzīvei, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

5 Kā sauc to otru meitenīti? [Māte saka: "Konija Līna."-Tulk.] Konija Līna. Labi, mazā Konij, šķiet, ka es ar tevi galā netikšu. Ak, tu esi nobijusies? Ak, baidos, ka tas nepalīdzēs, mamma. Labi.

Nolieksim mūsu galvas.

Kungs Jēzu, šī māte ir atnesusi šorīt šo mazo Koniju pie mums veltīšanas kalpošanai tam Visuvarenajam. Tu iedevi viņai šo bērniņu, lai izaudzinātu, un viņa atnes viņu tev līdz ar mazo māsiņu. Es lūdzu, Debesu Tēvs, lai Tu esi žēlīgs. Svētī šo ģimeni. Svētī mazo meitenīti. Uzliekot viņai savas rokas Jēzus Kristus Vārdā, mēs atdodam viņu Tev kalpošanas dzīvei. Āmen.

Lai Dievs svētī jūs un jūsu mazos bērniņus.

Ak, cik mums ir daudz mazuļu!

6 Kā sauc šo mazo puisīti? [Māte saka: "Joēls Lī Vatsons."-Tulk.] Joēls Vatsons. ["Joēls Lī."] Joēls Lī Vatsons. Kāds jauks puisēns, lielas zilas acis! Ak! No kurienes jūs esat? ["Istmena, Džordžija."] No Džordžijas. ["Jā."] Es padomāju, ka jūs esat no dienvidiem. Es nezināju... ["Nu, mūsu mājas ir no Tiftonas apkārtnes. Tas ir tur."] Nu, jā. Ak, sveiks! Tad tas ir jauks mazs puisītis no Džordžijas, vai ne? Labi, ser. Jā, ser, tas ir ļoti labi. Viņš māk runāt. Vai māki?

Nolieksim mūsu galvas.

Debesu Tēvs, mēs pienesam šo dārgo mazo puisīti, un šeit viņu laulībā stāv viņa māte un tēvs. Tu iedevi viņiem mazo puisīti audzināšanai, un viņi atnes viņu atpakaļ Tev. Cik brīnišķīga ir šī aina, līdzīgi kā Anna senajos laikos, kura lūgšanā prasīja bērniņu; un...un Dievs iedeva viņai bērniņu, un viņa atnesa viņu atpakaļ uz Dieva templi, veltīdama to. Dāvā, Kungs, lai šis mazais puisītis būtu Tavs kalps, lai tēvs un māte būtu svētīti un viņiem būtu veselība un spēks viņu audzināt. Un lai viņš dzīvo ilgu un laimīgu dzīvi un

ir Tavs kalps, jo mēs veltām viņu Tev Jēzus Kristus Vārdā. Āmen. (Svētu jūs!) Audziniet viņu par labu cilvēku, iespējams, par vēl vienu mazu pravieti kā Samuēls.

7 Re, šeit ir divi jauki puisēni. Ak! Vai tur ir trīs? Nu, tā ir vesela ģimene. Kā tevi sauc? [Puisītis saka: "Mihaels."-Tulk.] Mihaels. Bet tevi? [Otrs puisītis saka: "Pāvils."] Pāvils. Kādi brīnišķīgi vārdi! Bet tevi? [Meitenīte saka: "Debija."] Debora. Tas patiešām ir brīnišķīgi. Maikls, Pāvils un Debora. Bet kāds ir jūsu uzvārds? [Tēvs saka: "Ellis."] Ellis? ["Jā."] Jā, es jums teikšu, tā ir ļoti jauka ģimene.

Ziniet, kad es redzu tādus mazuļus, es vienmēr atceros, ka es biju mazs. Un ir tāds sens teiciens, jūs zināt: "Šobrīd viņi mīdās pa jūsu kājām, bet vēlāk pa jūsu sirdi," taču es domāju, ka tā nebūs, kad mēs veltījam viņus Tam Kungam. Mums šeit ir atbildība, un Dievs to mums ir ielicis mums to rokās. Viņš ir uztaisījis no tevis sludinātāju. Es vienmēr esmu runājis par sievietēm-sludinātājām, jūs zināt, taču katra māte ir sludinātāja; lūk, kur ir viņas sanāksme, saprotiet, izaudzināt šos mazuļus pareizi, kamēr tētis strādā. Un jums ir atbildība. Lai Dievs jūs abus svētī. Jums ir maza jauka ģimene.

8 Mūsu Debesu Tēvs, mēs nākam ar šo mazo Mihaelu, šķiet, ka viņš ir pirmdzimtais. Un mēs uzliekam viņam mūsu rokas, lai veltītu viņu Jēzum Kristum. Viņa vecāki pienes savus mazuļus, jo Tu esi tos nodevis viņu...viņu uzraudzībā, un viņi zina, ka viņi nevar bez Tavas palīdzības, tāpēc viņi ir atveduši savu mazo ģimenīti, lai viņus veltītu.

Tagad es atdodu šo mazo Mihaelu Tev kalpošanas dzīvei Jēzus Kristus Vārdā. Tāpat mēs uzliekam rokas arī uz mazā Pāvila un mēs veltām viņa dzīvi Jēzum Kristum kalpošanas dzīvei Dieva slavai. Un uz mazās Deboras, mēs uzliekam viņai rokas, Tēvs, veltīšanai, atcerēdamies Jēzu Kristu, Kurš lika Savas rokas uz maziem bērniņiem, sacīja: "Netraucējiet viņiem nākt pie Manis; neaizliedziet viņiem." Lai šīs mazās meitenītes dzīve ir svētīta Dieva Valstībā.

Svētī tēvu un māti, un lai viņi dzīvo ilgu un laimīgu dzīvi, lai redzētu savus bērnus Dieva kalpošanā. Mēs lūdzam šo svētību Dieva slavai, veltot viņus Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Svētības jums! Svētības jums! Jūs esat jauka maza ģimenīte. Jā.

9 Kāda... Vai zināt, ko es domāju? Mazās meitenītes tagad ir glītākas nekā toreiz, kad es biju mazs puika. Jā, ser. Kādas varenlielas skaistas acis! Kāds ir viņas vārds? [Māte saka: "Joanna."-Tulk.] Un jūsu uzvārds ir... [Tēvs saka: "Blēra."] Blēra, Joanna Blēra. Jūs, kas tur aizmugurē, paskatieties, vai tā nav īsta lellīte? Jā, ser. Un kā tad tev iet, Joanna, a? Nedaudz kautrīga, hm, vienkārši nedaudz kautrīga. Mazs, mīļš jaukumiņš.

Nolieksim mūsu galvas.

Mūsu Debesu Tēvs, šī Blēru ģimene ir saņēmusi kā dāvanu viņu laulībai šo mazo Joannu. Un mēs zinām, ka šīs dienas ir ļaunas, kad sātans brūk virsū no visām pusēm, jo īpaši uz mazām meitenēm. Un viņi zina, ka viņiem nav pietiekami daudz spēka, lai...lai izaudzinātu viņu pareizi. Bet viņi vēlas, lai viņa būtu pareizi izaudzināta un kalpotu Tev. Un viņi audzina šo mazo meitenīti, lai pagodinātu Tavi. Un tagad viņi atved viņu, lai veltītu Tev. Mēs uzliekam viņai savas rokas Jēzus Kristus Vārdā, un mēs veltām mazo Joannu Blēru Dieva Valstībai, Dieva slavai. Āmen.

Svētības jums, brāli Blēr. Lai Tas Kungs ir ar jums.

10 Labrīt, ser! [Tēvs saka: "Labrīt!"-Tulk.] Kāds jauks puisēns! Ei, kā tev iet? Nu, o-o, tu izskaties vēl labāk, kad *šādi* pagriezies. Jā, ser. Jauka, skaista galviņa un tāda pati arī sejiņa. Jā? Kā viņu sauc? ["Daniēls Marks."] Daniēls Marks. Un jūsu uzvārds? ["Marks Kardams."] Hardams. ["Kardams."] Kardams, Daniēls Marks Kardams.

Vai esat kaut kur no šejienes, brāli Kardam? [Brālis Kardams saka: "No Melkerkas pilsētas."-Tulk.] Jā, ser. No kurienes esat? ["Esmu dzimis Ņujorkas štatā."] No Ņujorkas štata. Ziemeļ-amerikānis, vai ne. ["Jā."] Jā, tas ir varens štats. Man tur dzīvo radinieki. Mans tēvocis dzīvo Placburgā. Ak, Ņujorkā man ir bijis daudz kā laba. Grasos tur novadīt manu nākošo sanāksmi, Ņujorkas pilsētā, tur Akmens Baznīcā. Labi.

Un tā, vai sacījāt, ka viņu sauc Marks? ["Tēvs saka: "Daniēls Marks."-Tulk.] Daniēls Marks, cik jauks puisēns!

Nolieksim mūsu galvas.

Kungs Jēzu, mēs pienesam Tev mazo Daniēlu Marku, lai veltītu viņa dzīvi. Tā tika iedota tēva un mātes rokās, lai izaudzinātu šo mazo bērniņu Dieva pamācībā. Un viņi zina, ka viņu paši to nevarēs, tāpēc viņi pienes viņu Tev, Kungs, lai Tu svētītu viņa dzīvi. Un, lūk, mēs zinām, ka diena, kurā mēs dzīvojam, ir ļauna. Mēs skatāmies uz šiem mazajiem draudziņiem, mēs vienkārši nezinām, ko atnesīs rītdiena, taču, lai kas tas arī nebūtu, mēs uzticam viņus Tavās rokās. Mēs uzliekam rokas šim mazajam puikam un veltām viņa dzīvi Tev, kalpošanas dzīvei Dieva Valstībā, mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs tevi svētī, brāli. Viņš ir jauks puika. Svētības tev, mazais Mark.

Ievediet, viņus ievediet,

No šiem grēka laukiem viņus ievediet,

Ievediet viņus, viņus ievediet,

Vediet maziņos pie Jēzus.

Tas ir brīnišķīgi! Pateicos tev, māsa.

11 Cik daudzi no jums bija šeit svētdien, par kuriem lūdzās pagājušajā svētdienā, kurš jūt rezultātus un jūt, ka ir dziedināts? Paceliet savas rokas, tie, par kuriem lūdzās. Ak, tikai paskatieties, teju vai katrs no viņiem!

[Brālis Nevils saka: "Aleluja! Vai tad tas nav apbrīnojami? Slava Dievam! Es par to dzirdu visu nedēļu."-Tulk.] Jā, ser. Es arī. Es vienkārši gribētu apsēsties un paklausīties, saprotiet.

Redziet, kaut kas notiek, ko es izstāstīšu jums kaut kad vēlāk, saprotiet, tas...tas ir godpilni un brīnišķīgi. Un, ja mēs... Mēs par to parunāsim kādā citā sanāksmē, ziniet, kādreiz. Tas tikai sāk notikt, un mēs esam par to tik ļoti pateicīgi.

12 Un es biju aizbraucis uz Kentuki, kā es daru katru gadu, dodos uz turieni. Es tur biju ar dažiem saviem draugiem. Un tās nav tikai vāveru medības, jūs to zināt.

Tāpēc mums ir patiešām godpilns laiks, un mēs esam pateicīgi Tam Kungam!

13 Man tagad ir jābrauc, pēc šīs sanāksmes man ir jābrauc mājās. Un pēc tam mēs... Pēc tam pēc kāda laiciņa es atgriezīšos, dodamies uz sanāksmi Ņujorkā. Ja mums būs iespēja nedaudz piestāt, nu, mēs...mēs priecāsimies novadīt vēl vienu sanāksmi šeit dievnamā.

Un pēc tam man ir jāatgriežas, es dodos uz Šrivportu. Un pēc tam mēs atgriezīsimies mājās un grasāmies brīvdienās būt šeit, ja Tā Kunga griba, atvest atpakaļ ģimeni. Un tad...un tad es gribu...

Tad mana sapulce būs Fīniksā, janvārī. Tā tur ir ikgadējā "Kristīgo Uzņēmēju" sanāksme. Un kādu nedēļu vai desmit dienas pirms tam es grasos pamēģināt noīrēt to lielo...pie tiem ļaudīm no "Jēzus Vārds"; tas bija brālis Garsia un tas...tas spāņu brālis, viņiem tur bija lieliska, liela vieta. Viņi tikko kā ir to uzcēluši. Tur var apsēsties vairāki tūkstoši cilvēku, pavisam jauna ēka, bet sanāksme viņiem ir ļoti maziņa. Viņi pateica man, ka es varu to noīrēt jebkurā laikā, kad vien gribēšu. Tā vietā, lai vienkārši braukātu no draudzes uz draudzi pa visu ieleju, es domāju, ka es vienkārši sakopošu to visu vienā apvienotā sanāksmē, saprotiet, kuru mēs tur novadīsim.

14 Un tad mēs varam noīrēt to templi. Tagad mēs grasāmies noskaidrot, vai mēs to varēsim, un tad novadīt Kristiešu Uzņēmēju sanāksmi. Pēc tam, kamēr nebūs skaidrības par ārzemju braucieniem, mēs centīsimies novadīt sanāksmes dienvidos janvārī, februārī un martā, dienvidu rajonos. Un tad...tad dosimies...tāpēc ka, ja mēs sāksim tagad un dosimies uz Āfriku... Saprotiet, viņiem Ziemassvētku laiks ir ceturtajā jūlijā. Saprotiet, tas...tas ir lietains un slikts laiks, un jūs nevarat tur nokļūt tādā laikā, tāpēc labākais laiks doties uz turieni ir vēlāk. Un vēl mēs gribam doties, ja vien varēsim, uz Norvēģiju un doties visapkārt pasaulei, un pastrādāt Āfrikā un tur arī pabeigt, ja Tā Kunga griba.

Bet jūs lūdziet par mums. Mēs jūs mīlam, un jūs to zināt. Un tā, mēs sagaidām kaut ko ļoti ārkārtēju, vairāk par visu to, ko mēs spētu izdarīt, vai pat iedomāties, ko varētu izdarīt Tas Kungs.

15 Un mēs ticam, ka šovakar būs varens dziedināšanas dievkalpojums. Es ticu, ka tur būs... Es nerunāšu pārāk daudz, jo šovakar mums ir vakarēdiens. Un tāpēc tās būs kādas divdesmit vai trīsdesmit minūtes, pēc tam mums būs lūgšanu rinda, un...un uzreiz pēc tam mums būs...būs vakarēdiens. Un jūs esat laipni gaidīti palikt kopā ar mums, mēs priecāsimies. Mums nav slēgts vakarēdiens, tas ir katram ticīgajam, katram ticīgajam.

Pirms es izlasīšu Svētos Rakstus, mēs uz brītiņu nolieksim mūsu galvas. Es gribu aicināt manu dārgo draugu brāli Lī Veilu, lai viņš ieved mūs lūgšanas vārdos, lai Dievs svētītu Savu Vārdu. Brāli Veil, vai tu izdarīsi to mūsu dēļ? [Brālis Veils lūdzas-Tulk.]

16 Tagad nopietnībā un dievbijībā mēs pienākam pie Vārda. Šajā rītā es gribu izlasīt no 2. Mozus grāmatas 12. nodaļas, sākot ar 12. pantu, 12. un 13. pantu, ieskaitot. Tagad klausieties uzmanīgi. Un pēc tam, šovakar pirms vakarēdiena izlasiet 12. nodaļu no 2. Mozus grāmatas, visu nodaļu; tāpēc ka 11. pants šeit stāsta par gatavošanos doties ceļā un par vakarēdienu pirms došanās ceļā. Un mēs gribam tam tuvoties ļoti dievbijīgi. Un tā, 12. nodaļas 12. pants.

Jo šinī naktī Es apstaigāšu Ēģiptes zemi un nonāvēšu ikvienu pirmdzimušo Ēģiptes zemē

kā cilvēkiem, tā lopiem, un pār visiem Ēģiptes dieviem Es spriedīšu tiesu, Es, Tas Kungs.

Un asinis lai ir jūsu glābšanas zīme tajos namos, kuros jūs mītat; kur Es redzēšu asinis, Es iešu jums garām, un pār jums nenāks tas sods, kas nomaitā, kad Es sitīšu Ēģiptes zemi.

Lai Tas Kungs svētī Savu Svēto Vārdu!

17 Lūk, no šejienes es gribu paņemt tēmu, vienkārši šo īso četru burtu vārdu: Zīme. Zīme! Es gribu runāt par šo vārdu jeb mācīt šo svētdienas skolas nodarbību par vārdu "zīme". Bībele šeit saka: "Un asinis lai ir jūsu glābšanas zīme." Un mēs vēlamies paņemt šo vārdu "Zīme".

18 Lūk, mēs nezinām. Kad es skatos uz pulksteni un kā iet laiks, nu, tas... Man šeit ir pierakstītas daudzas, daudzas Rakstu vietas. Tāpēc... Un zinot, ka es nebūšu ar jums kādu laiciņu... Un kā gan mēs varam zināt, vai dažiem no mums šī nav tā pēdējā reize, kad mēs satiekamies! Tāpēc pacentīsimies tuvoties tam ar dievbijību. Es zinu, ka tas ir grūti. Dievs šodien mums ir devis jauku rītu dievkalpojumam, patiešām jauku. Un tagad pacentīsimies sakoncentrēties uz visu to, par ko mēs runāsim, lai...ja Dievs gribēs, lai jūs kaut ko uzzināt, lai tas jums tiktu dāvāts.

19 Mēs nestāvam šeit tikai tāpēc, lai kāds uz mums paskatītos. Mēs nenākam šurp ar mērķi, lai citi ieraudzītu, kā mēs esam apģērbušies vai arī... Mēs nākam šurp viena iemesla dēļ, kā mūsu brālis lūdzās tajā lūgšanā: "Mēs esam šeit, lai dzirdētu Vārdu, pie mums nākošo Vārdu." Mēs to vēlamies, jo tas ir vienīgais, kas mums nozīmē visu, visu būtisko, visu, kas mums palīdzēs.

20 Un mēs esam mirstoši cilvēki. Visi cilvēki virzās uz mūžību. Un, kad... Mums ir dots šis laiks, lai mēs pieņemtu mūsu lēmumu, pa kuru ceļu iesim mēs. Un tas ceļš ir mūsu priekšā, mēs izvēlamies, uz kurieni mēs iesim. Tieši tādā stāvoklī Viņš ielika Ādamu un Ievu, un tieši tādā Viņš ieliek mūs.

21 Mums ir jāatceras, ka nav nozīmes tam, ko mēs darām un cik veiksmīgi mēs esam dzīvē, bez Kristus mēs esam zaudējuši pilnīgi visu. Saprotat? Tāpēc, ja Viņš, pēc tam... Ja jau Viņš ir viss, uz ko cerēt, tad mēs būtu visneprātīgākie cilvēki, ja mēs to nepieņemtu un nelolotu. Ne tikai pieņemt to, bet jūs nākat pie kaut kā lielāka par to. Pēc tam, kad jūs To iegūstat, nelieciet To uz plauktiņa, Tas ir jāpielieto.

Līdzīgi kā aiziet pie ārsta pēc zālēm, bet tad nolikt tās uz plauktiņa. Ja jau tu atnāc pēc zālēm, tad lieto tās zāles. Ja tevi apgrūtina kāda slimība, un šīs zāles var tev palīdzēt, tad lieto to, ko ārsts tev iedod; un lieto to tieši tādā veidā, kā saka viņš, jo reizēm dažām minūtēm ir ļoti liela nozīme. Un kā mēs zinām...

Taču šajā gadījumā, šodien, tikai viens jūsu lēmuma brīdis var noteikt jūsu mūžīgo galamērķi. Pieņemiet To uzreiz, kad Viņš jums to iedod.

Zīme - "Un asinis lai ir jūsu zīme."

22 Un tā, pirmkārt, kas tad ir zīme? Tas ir vārds, kas tiek pielietots angliski runājošo vidū, jo īpaši šeit, Amerikā.

Zīme ir...faktiski, vārdnīca saka, ka šī zīme ir apliecinājums. Tas ir apliecinājums, ka cena ir samaksāta, ka braukšanas maksa jeb cena (pieprasītā cena) ir samaksāta.

Līdzīgi kā maksa par braukšanu vilcienā vai autobusā. Tu aizej un samaksā braukšanas maksu, un viņi iedod tev biļeti kā zīmi; un šo zīmi var izmantot tikai un vienīgi tajā dzelzceļa līnijā. Un tā ir zīme tai dzelzceļa kompānijai, ka tu esi samaksājis par braukšanu. Tā ir zīme, un tu nevari to pielietot kaut kur citur. Tā nebūs derīga nevienā citā dzelzceļa līnijā. Tā ir derīga tikai un vienīgi tajā līnijā. Un tā ir zīme.

23 Un tā, šeit (par ko mēs runājam un ar ko mēs sākām) Dievs saka Israēlam: "Jēra asinis lai ir jums zīme." Israēla nokautais jērs bija zīme, kuru pieprasīja Jehova. Tām ir jābūt asinīm. Dievs noteica zīmi un iedeva to Israēlam, un nekāda cita zīme nedarbosies. Saprotat? Tā netiks atzīta.

24 Pasaulei tās ir kaut kādas muļķības, bet Dievam tas ir vienīgais veids. Šī zīme ir vienīgā lieta, ko Viņš pieprasa. Tai ir tur jābūt. Un tev nevar būt zīmes, kamēr nebūs samaksāta cena, tad tu esi šīs zīmes īpašnieks, kas dāvā tev tiesības uz brīvbiļeti: "Kur Es redzēšu asinis, Es paiešu jums garām."

Kāds tas ir laiks, kad...kāda tā ir privilēģija zināt, ka tu nēsā sevī šo Caurlaidi. "Kad Es redzēšu asinis, Es paiešu jums garām." Tā ir vienīgā lieta, ko Viņš atzīst. Nekas cits nevar ieņemt tā vietu, ne aizvietotājs, ne ticības mācība, nekas cits, ir vajadzīga tieši tā. Dievs pateica: "Tas ir vienīgais, ko Es redzēšu."

Nebija nozīmes, cik viņi bija taisni, cik viņi bija labi, cik ļoti viņi bija izglītoti, kā viņi bija apģērbušies, nozīme bija tikai zīmei. "Kad Es redzēšu zīmi, Es paiešu jums garām."

Asinis bija apliecinājums tam, ka Jehovas prasības bija piepildītas, ka tas bija izdarīts. Asinis bija kā zīme. Asinis bija zīme. Saprotat? Dzīvība, kas...

25 Dievs bija pateicis, ka "tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirsi". Un tad aizvietojošā dzīvība tika ņemta ticīgā dzīvības vietā. Dievs žēlastībā pieņēma aizvietotāju apgānīta cilvēka dzīvības vietā. Kad Viņa bērns bija apgānījis sevi ar neticēšanas Vārdam grēku, Dievs, bagāts būdams žēlastībā, noteica aizvietotāju, un tas bija: kādam bija jānomirst tā cilvēka vietā. Nekas cits nedarbojās.

26 Lūk, kāpēc nenostrādāja Kaina āboli un persiki, un tālāk. Tai bija jābūt dzīvībai, kurā bija asinis, un dzīvība izgāja no upura, un tagad asinis bija zīme, ka ir izpildīta Dieva kārtība. Un tā, ko pieprasīja Dievs? - Dzīvību, un asinis parādīja, ka dzīvība ir aizgājusi. Lūk, asinis bija tā zīme, ka bija atdota dzīvība, ka kāds ir nomiris; Dieva prasība, ka bija atdota dzīvība un bija izlietas asinis. Un asinis bija zīme, ka dzīvība ir aizgājusi. Dzīvnieka dzīvība, kurai, kā teica Dievs, bija jātiek paņemtai, bija.. Asinis apzīmēja zīmi. Saprotat?

27 Ar šo zīmi ticīgais pielūdzējs bija identificējies ar upuri.

Lūk, es negribu pārāk ilgi kavēties pie šiem citātiem, par kuriem varētu novadīt veselu dievkalpojumu, par katru no tiem. Bet es vēlos šeit uz brītiņu apstāties, lai izteiktu to, ka ticīgajam bija jābūt identificētam ar viņa upuri. Saprotat? Ja tas ir vienkārši kaut kāds upuris, kuru pienes kaut kur tur... Viņš to pienesa, taču viņam ar to vajadzēja identificēties, vaļsirdīgi. Sākumā viņam bija jāuzliek tam savas rokas, lai identificētu sevi ar savu upuri. Un pēc tam asinis tika novietotas tur, kur viņš varēja stāvēt zem asinīm.

Asinīm bija jābūt virs viņa, un tā bija zīme, ka viņš, vainīgais, bija sevi identificējis, un tas bija pierādījums, ka nevainīgs aizvietotājs bija ieņēmis viņa vietu.

28 Cik brīnišķīga aina! Ak, izpirktais! Redziet, taisnīgums bija izpildīts un...tas, ko pieprasīja Dieva svētais taisnīgums, bija piepildīts. Dievs sacīja: "Tagad Es pieprasu tavu dzīvību," kad tā dzīvība bija grēkojusi. Tad tās vietu ieņēma nevainīgs aizvietotājs. Tās bija dzīvnieka asinis, nevis ābols, persiks.

Tam vajadzētu padarīt čūskas sēklu [dzimumu] pilnīgi saprotamu katram; ka tās bija asinis, un šīs asinis, kas nevarēja iztecēt no augļiem, iztecēja no nevainīga aizvietotāja. Dzīvība bija izgājusi, ieņēmusi viņa vietu, un asinis simbolizēja, ka dzīvnieks bija nomiris, un asinis ir izlietas.

29 Un pielūdzējs, piemērojot sev asinis, rādīja, ka viņš bija identificējies ar izpirkšanu, tāpēc ka viņš bija identificējies ar upuri, savienodamies ar to, un asinis bija kā zīme.

Cik brīnišķīgi! Kāda aina! Tā ir nevainojama līdzība uz Kristu. Pilnīgi precīzi, ticīgais, kas šodien stāv zem izlietajām Asinīm, identificēdams sevi ar Upuri. Pilnīgāk vairs nevar būt! Un kā Kristus, un nevis dzīvnieks... Redziet, dzīvnieks mira, taču tas bija...

Visnevainīgākais dzīvnieks, kāds mums ir, manuprāt, tas ir jēriņš. Kad Dievs gribēja identificēt Jēzu Kristu, Viņš identificēja Viņu kā jēru. Un, kad Viņš gribēja identificēt Sevi, Viņš identificēja Sevi kā putnu, kā balodi. Balodis ir visnevainīgākais un tīrākais no visiem putniem, bet jērs ir visnevainīgākais un šķīstākais no visiem dzīvniekiem. Tāpēc, redziet, kad...

30 Jānis kristīja Jēzu, un Bībelē ir teikts: "Un viņš redzēja Dieva Garu kā balodi nolaižamies un uz Viņu nākam."

Tādējādi, ja tas būtu bijis...ja tas būtu bijis vilks vai ja tas būtu bijis kāds cits dzīvnieks, baloža daba nevarētu savienoties ar vilka dabu. Baloža daba nespētu savienoties arī ar citu dzīvnieku dabu, tikai ar jēru. Un šīs divas dabas satikās. Tās varēja sadzīvot viena ar otru.

31 Un tā, vai redzat iepriekšnolemtību? Tas bija jērs, kad Viņš tur atnāca. Saprotat? Redziet, tas bija jērs, kad to atnesa. Tas bija jērs. Viņš bija dzimis kā jērs. Viņš auga kā jērs. Saprotat?

Un tāpēc tikai tāds ir īstais Gars, kas var pieņemt Vārdu, kas var pieņemt Kristu. Visi pārējie mēģinās, viņi mēģināja To dabūt un apsēdināt Dieva Garu uz vilka, redziet, uz dusmīga, ļauna un nelietīga. Viņš tur nepaliks. Svētais Gars vienkārši aizlido prom. Viņš tur nepaliks.

32 Kā būtu, ja tas balodis būtu nolaidies, bet jēra vietā tur būtu kāds cits dzīvnieks? Tas ātri paceltos gaisā un atgrieztos atpakaļ. Taču, kad tas atrada tādu dabu, ar kuru tas harmonizēja, tie vienkārši kļuva par vienu. Un pēc tam balodis veda jēru. Un ievērojiet, tas veda jēru uz nokaušanu.

Lūk, jērs bija paklausīgs balodim. Saprotat? Nebija nozīmes, kurp tas veda, tas vēlējās iet.

33 Interesanti, vai šodien, kad Dievs mūs ved pie pilnīgas atdošanās un tādas dzīves, kas ir kalpošana Viņam, interesanti, vai mūsu gars reizēm nesaceļas, it kā parādot, ka... Interesanti, vai mēs esam jēri. Saprotat? Jērs ir padevīgs.

Jērs ziedojas, viņš nepieprasa savējo. Jūs varat to noguldīt uz zemes un nocirpt tam vilnu (nekā vairāk viņam nav), viņš nekad neko par to neteiks, vienkārši ziedo visu, kas tam pieder. Tāds ir jērs. Viņš

atdod visu, atdod pilnīgi visu, sevi pašu un visu, kas viņš ir.

Tieši tāds ir īsts kristietis. Ja viņi ir...viņi ziedojas, nerūpējoties par šīs pasaules lietām, bet atdod Dievam visu, kas viņiem ir.

34 Un, lūk, tas bija nevainojams jērs, tas bija Kristus. Un toreiz caur tā jēra izlietajām asinīm (fiziskā jēra Ēģiptē) tika piemērotas asinis, un tas bija kā zīme. Tādā gadījumā, ko tad simbolizētu šī jēra jēra asinis? - Zīmi, ka mēs esam miruši sev un identificēti ar mūsu upuri. Tad jērs un asinis, un tas cilvēks kļūst savstarpēji identificēti - upuris un ticīgais. Redziet, savā dzīvē tu tiec identificēts caur tavu upuri. Tas padara tevi par to, kas tu esi.

35 Toreiz asinis bija zīme jeb apliecinājums. Asinis apliecināja, ka pielūdzējs bija nokāvis jēru, pieņēmis šo jēru un un piemērojis sev zīmi, ka viņam nav kauns. Viņam bija vienalga, kas to redzēja. Viņš gribēja, lai to redz katrs. Un tas tika nolikts tādā vietā, ka to zīmi varēja redzēt katrs garāmgājējs.

Redziet, daudzi cilvēki grib būt kristieši, bet viņiem...viņiem patīk to darīt slepus, lai neviens, tie biedri, ar kuriem viņi ir kopā, nezinātu, ka viņi ir kristieši. Daži no viņiem domā: "Nu, paklausies, es...es gribu būt kristietis, taču es negribu, lai to zina *tāds un tāds*." Redzat? Nu, saprotiet, tā nav kristietība.

Kristietībai ir jādemonstrē sava Zīme, saprotiet, atklāti, sabiedriskajā dzīvē, darbavietā, uz ielas, kad visapkārt ir problēmas, jebkas, draudzē, it visur. Asinis ir tā zīme, un zīme ir jāuzliek, saprotiet, vai arī (ja tas tā nebūs) pat derība nebūs efektīva.

36 Asinis bija zīme jeb apliecinājums, apliecinot, ka tas cilvēks bija izpirkts. Un tā, skatieties, viņiem bija...viņi bija izpirkti, pirms vēl kaut kas vispār bija noticis. Ticībā viņi uzzieda šīs asinis. Redziet, pirms tas faktiski notika, asinis tika uzliktas ticībā, ticot, ka tas notiks. Saprotat? Jau sākumā, pirms Dieva dusmas pārstaigāja zemi, asinīm bija jātiek uzliktām. Kad dusmas jau bija nonākušas, tad jau bija par vēlu.

Un šeit mums ir dziļa pamācība, kas varbūt varētu... Acumirkli. Paskatieties: *pirms* tas notiek, jo tuvojas laiks, kad Asinis uzlikt vairs nebūs iespējams.

37 Jērs tika nokauts vakara laikā pēc tam, kad tas bija glabāts līdz četrpadsmitajai dienai. Un tad, vakara laikā, jērs tika nokauts, un asinis tika uzziestas. Vai jūs to sapratāt? Zīme neparādījās līdz pat vakara laikam.

38 Un šis ir vakara laiks tam periodam, kurā mēs dzīvojam. Tas ir vakara laiks draudzei. Tas ir vakara laiks man. Tas ir mana vēstījuma vakara laiks. Es mirstu. Es dodos. Es dodos prom Evaņģēlija vakara laikā. Un mēs esam izgājuši cauri taisnošanai un pārējam, bet šis ir tas laiks, kad ir jātiek uzliktai Zīmei. Pagājušajā svētdienā es jums pateicu, ka es gribu ar jums par kaut ko parunāt - te nu tas ir. Tas ir laiks, kad jūs...jūs vienkārši nevarat ar To spēlēties. Tas ir jāizdara. Ja tas vispār tiks izdarīts, tad tas ir jāizdara tagad. Tāpēc ka mēs redzam, ka Dieva dusmas ir teju vai gatavas pārstaigāt zemi, un viss, kas neatrodas zem tās Zīmes, aizies bojā. Bet tu identificējies ar Asinīm, tas ir tavs apliecinājums. Skatieties.

39 Tāpēc ka dzīvnieka dzīvība nevarēja atgriezties un nonākt pār cilvēku. Kad asinis bija izlietas, dzīvība, protams, izgāja, jo tas bija savstarpēji saistīts. Un, kad dzīvības asinis no tās izgāja, dzīvība, kas bija atdalīta no asinīm... Lūk, asinis ir dzīvības ķīmiskais sastāvs, bet dzīvība ir kaut kas atšķirīgs no asinīm, kaut dzīvība ir asinīs. Un dzīvnieka dzīvība nespēja nonākt pār pielūdzēju. Kad viņš izlēja jēra asinis, viņam bija jāuzziež šis ķīmiskais sastāvs, tāpēc ka tas...dzīvība bija aizgājusi un nevarēja atgriezties.

40 Tāpēc ka tā nevarēja nonākt pār cilvēku, tāpēc ka dzīvnieka dzīvībai nav dvēseles. Dzīvnieks nezina, ka viņš ir kails, un viņš vienkārši... Viņš neizprot grēku. Viņš neko tādu nezina, tāpēc dzīvnieks ir dzīva būtne, nevis dzīva dvēsele. Tādējādi tā dzīvnieka dzīvība nevarēja atgriezties un nonākt pār cilvēka dzīvību, jo tajā dzīvībā nebija dvēseles. Lūk, šeit ir dzīvība, asinis, dzīvība un dvēsele iekš dzīvības; dvēsele ir dzīvības daba, būtība. Tādējādi tai nebija konkrētas dabas, tas bija dzīvnieks, tāpēc asinis bija kā zīme, ka ir atdota dzīvība.

Taču šajā brīnišķīgajā laikā, saskaņā ar šo derību, ir atšķirība starp Asinīm un Dzīvību. Šodien ticīgajam šī Zīme ir Svētais Gars, nevis asinis, ķīmiskais sastāvs, bet gan Dieva Svētais Gars. Tā ir tā Zīme, kuru Dievs šodien pieprasa draudzei. Dievam ir jāredz šī Zīme. Viņam ir jāredz tā ikvienā no mums.

41 Tādejādi, kad parādās vakara ēnas un dusmība ir gatava izlieties no augšienes uz nešķīstajām tautām un nešķīstajiem ticīgajiem, uz tiem, kas apliecina, ka viņiem ir, bet viņiem nav, uz visu to! Un es...es esmu centies sevi atvērt un dzīvot tā visa vidū, lai ieraudzītu visas šīs lietas, pirms es to pateicu. Mēs tagad dzīvojam tajā laikā, kad parādās ēnas, un dusmība ir gatava nonākt, un Dievs pieprasa Zīmi, ka tu personīgi esi saņēmis Viņa Zīmi, Svēto Garu. Tas ir vienīgais ceļš un vienīgā zīme, kurai Dievs paies garām, jo tā ir burtiska Jēzus Kristus Dzīvība, kas ir atgriezusies ticīgajā.

Dzīvnieka dzīvība nevarēja atgriezties atpakaļ, tāpēc uz durvīm bija jāuzzież asinis, uz durvju pārsedzes un sānu ailēm, lai ikviens garāmgājējs, visa sabiedrība, ikviens, kas gāja garām mājai, zinātu, ka uz tām durvīm ir asins zīme, kas parādīja, ka tajās durvīs ir nomirusi dzīvība. Āmen!

42 Lūk, kā tam ir jābūt ar katru ticīgo, kurš ir piepildīts ar Svēto Garu. Zīme, ka Jēra izlietās Asinis, tā Dzīvība, kas bija Jērā, ir atgriezusies un ir tur atklāti, publiski apzīmogota, lai ikviens, kas iet garām, sarunājas ar tevi vai ir ar tevi saistīts, redzētu, ka Asinis ir uzziestas un ka tās Dzīvības, kas bija Asinīs, Zīme ir uz tevis. Tu esi drošībā no dusmības. Tikai un vienīgi tas, nevis piederība kaut kam. Tieši tā!

Dzīvnieka dzīvība nevarēja nonākt pār ticīgo, jo tas bija dzīvnieks, un tas tikai runāja par apziņu, parādot, ka ir jāatnāk pilnīgam Upurim.

43 Un kā gan varēja būt vēl pilnīgāks Upuris kā Dievs, kas Pats kļuva par grēka izpirkumu? Kad Dievs bija kļuvis par miesu, Savās paša radītajās Asinīs, kas...tikai un vienīgi šādi Dieva Dzīvība varēja atgriezties.

Tāpēc ka mēs visi esam dzimuši caur seksu, un tāpēc tā dzīvība, kas tur ir, ir no šīs pasaules, un šī dzīvība nepastāvēs. Tā jau ir notiesāta un nosodīta. Jūs nevarat to salāpīt. To nav iespējams salāpīt. To nav iespējams salabot. To nav iespējams padarīt labāku. Tai ir jāmirst! Ir tikai viena prasība - tai ir jāmirst.

Bet aizvietotājam, Jēzus Kristus Dzīvībai, ir jāienāk tevī, un tas ir Svētais Gars, Dieva Zīme, kas parāda, ka tu esi pieņēmis Viņa Dēla Jēzus Kristus Asinis.

Tādējādi Veslija dienās jeb... Lutera dienās mācīja: "Ticēt." Veslija dienās: "Asins ķīmiskais sastāvs." Bet šī ir pēdējā diena, kad tiek pieprasīta Zīme. Un tas viss kopā veido pilnīgu komplektu Aizraušanai. Vai jūs to redzat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

44 Kad māte dzemdē mazulīti, atnāk ūdens, asinis un gars. Pirmais, kas uzrodas (normālās dzemdībās) ir ūdens, nākošās ir asinis, vēl nākošā ir dzīvība.

No mūsu Kunga Jēzus Kristus ķermeņa tur iznāca ūdens, Asinis un Dzīvība. Un visa Draudze, visa Līgava, tiek veidota caur taisnošanu, svēttapšanu un kristību ar Svēto Garu, kas ir Zīme.

45 Kā ir teikts vēstulē Ebrejiem 11. nodaļā: "Un šie visi, kas staigāja apkārt aitu ādās, kazu ādās, trūkumu ciezdami, un ko nu vēl viņi darīja, tomēr viņi nebija padarīti pilnīgi bez mums."

46 Un šīs dienas Draudze, kas ir pieņēmusi kristības ar Svēto Garu zīmi, ka Asinis ir tikušas izlietas un ka Svētais Gars ir pār Draudzi... Tādējādi bez mums viņi nevar augšāmcelties, viņi ir atkarīgi no mums, jo Dievs ir apsolījis, ka Viņam tā būs, un kāds tur būs. Es nezinu, kurš tur būs, bet kāds to saņems. Vienīgais, par ko es esmu atbildīgs, ir sludināt to. Tā ir Dieva darīšana - atrast to iepriekšnolemto sēklu. Tomēr tāda būs. Tāpēc ka viņi tur būs, ikviens no tiem, visi kopā - ūdens periods, Asins periods, un tagad - Svētā Gara Zīmes periods.

47 Un atcerieties, ka Israēls izgāja cauri dauzām lietām, bet zīme tika pieprasīta tieši vakara laikā. Nevis rītā, nevis tad, kad notika sagatavošanās, tajās četrpadsmit dienās, kad tika glabāts jērs. Israēls zināja, ka kaut kas tuvojās.

Tāpat to zināja Luters, tāpat to zināja Veslijs, tāpat to zināja Finnijs, Nokss, Kalvins. Te nu tas ir! Viņi zināja, ka pienāks laiks, kad Uguns Stabs atgriezīsies atpakaļ Draudzē. Viņi zināja, ka pienāks laiks, kad tas viss notiks, bet viņi nenodzīvoja tik ilgi, lai to redzētu, bet viņi to gaidīja.

Israēls zināja, ka kaut kas tuvojas, taču tikai tad, kad pienāca vakara laiks, zīme - jēra asinis, tika uzziestas uz durvīm. Kaut arī jērs jau bija sagatavots.

48 Tas vienmēr ir bijis šis Jērs. Lutera laikā tas bija Jērs, Veslija laikā tas bija Jērs...Jērs, taču tagad ir pienācis laiks Zīmei, kad katram namam ir jābūt zem šīs Zīmes. Katram Dieva namam ir jābūt apslēptam zem Zīmes. Visam, kas atrodas tā iekšienē, ir jābūt apslēptam zem Zīmes. Bet Dieva nams ir Jēzus Kristus Ķermenis, un "vienā Garā mēs visi esam kristīti" šajā Zīmē un kļuvuši par daļu no Tā, un Dievs pateica: "Kad Es ieraudzīšu šo Zīmi atklāti redzamu, Es paiešu jums garām." Kādā gan stundā mēs dzīvojam! Ak!

49 Asinis apliecināja, identificēja ticīgo, jo dzīvība bija izgājusi, vairs nevarēja atgriezties, tāpēc viņam bija vajadzīgs ķīmiskais sastāvs. Viņam to vajadzēja lietot kā krāsu - asinis, ķīmisko sastāvu, kas parādīja, ka dzīvība no turienes ir aizgājusi.

Tagad tieši pats Gars ir tā Zīme. Pats Svētais Gars ir Zīme, nevis Asinis. Asinis tika izlietas Golgātā, tā ir taisnība. Taču šīs Asinis pašas pārveidojās tajos elementos, no kādiem tās sastāvēja, kas bija no barības, kuru Viņš ēda. Taču, redziet, šajā Asiņu šūnā bija Dzīvība, kas lika Asins šūnai kustēties. Ja tas bija... Pašam par sevi šim ķīmiskajam sastāvam nebija Dzīvības, un tādēļ tas nevarēja kustēties. Taču, kad asins ķīmiskajā sastāvā ienāca Dzīvība, tā izveidoja šūnu. Tā izveidoja pati Savu šūnu, pēc tam šūnu pēc šūnas, pēc tam tas kļuva par Cilvēku. Un tas Cilvēks bija Dievs, Emanuēls, miesā. Taču, kad šī

Dzīvība aizgāja prom, ķīmiskais sastāvs atgriezās elementos, bet Zīme ir Svētais Gars pār Draudzi, lai viņi redz Kristu.

50 Tā tam ir jābūt, jo sieviete un viņas vīrs kļūst par vienu. Viņi kļūst viens. Un tāpat Līgava un Kristus kļūst Viens. Līgavas kalpošana un Kristus kalpošana ir vienādas. Un atcerieties: "Pirmajā grāmatā, Teofil, esmu stāstījis par to, ko Jēzus darīja no sākuma un turpina darīt." Viņa nāve Viņu neapstādināja. It nemaz! Viņš atkal atgriezās. Nevis kā trešā persona, bet tā pati Persona atkal atgriezās Svētā Gara veidā un...lai turpinātu iesākto darbu; un tas turpinās, tā ir teikts Apustuļu darbu grāmatā. "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Tieši tā ir tā Zīme. Tieši tas ir tas apliecinājums.

51 Kad Pēteris un Jānis gāja cauri vārtiem, sauktiem par Krāšņajiem, tur gulēja kāds vīrs, kas bija kropls, tizls no mātes miesām, un viņš sacīja: "Sudraba un zelta man nav, bet, kas man ir, to es tev dodu: Nācarieša Jēzus Kristus Vārdā, celies augšā un staigā!" Redzat? Un tie runāja ar viņiem un uzzināja, ka tie bija neizglītoti un nemācīti vīri, taču viņi pamanīja, ka viņi bijuši kopā ar Jēzu. Redziet, tur bija Zīme, atklāti skatāma. Redziet: "To, kas man ir!" Redzēdami nabaga brāli, kas tur bija nokritis un gulēja, sakropļots, izķēmots un viss pārējais. Un tā pati Dzīvība, kas bija Kristū, bija arī viņos: "To, kas man ir!"

"Manā Vārdā jūs izdzīsiet ļaunos garus." Nevis: "Es izdzīšu," bet, "jūs to darīsiet!" "Ja jūs pateiksiet šim kalnam!" Nevis: "Ja Es pateikšu," bet, "ja jūs pateiksiet šim kalnam!"

Ak, brāli, tā stunda, kad ir jātiek izliktai šai Zīmei, ir pavisam tuvu. Mēs varam to redzēt. Mēs zinām, ka šobrīd mēs esam tuvu beigām. Mēs esam atnesuši dažādus vēstījumus, parādījuši brīnumus un zīmes, un tagad, lūk, mēs atgriežamies pie tā, kas ir jāizdara Draudzei - ir jātiek izliktai Zīmei. "Kad Es redzēšu asinis, Es paiešu jums garām." Nekas cits nedarbosies. Tām ir jābūt Asinīm. Lūk, Svētais Gars ir mūsu Zīme no Dieva.

52 Kā viens ievērojams teologs, mācīts vīrs, baptistu brālis, jauks cilvēks, jauka personība, kad viņš reiz atnāca pie manis, viņš sacīja: "Brāli Branham," viņš sacīja, "tu runā par šo Svēto Garu," viņš sacīja, "nu, tas nav nekas jauns." Sacīja: "Mēs to vienmēr esam mācījuši, visos laikos." Un es...es sacīju: "Nu, es..." Viņš sacīja: " Svēto Garu mēs esam saņēmuši."

Es sacīju: "Kad tu To saņēmi?"

Viņš sacīja: "Tad, kad es noticēju." Jo es zināju, ka tāda ir baptistu teoloģija, ka tu, kad tu notici, tu saņem Svēto Garu.

Es sacīju: "Kad Pāvils Apustuļu darbu grāmatā pateica tam bariņam, tai baptistu grupiņai, tam baptistu sludinātājam, kas bija viens no Jāņa jaunpievērstajiem, ar Bībeles palīdzību rādīja, ka Jēzus bija Kristus."

53 Kad viņš pārstaigāja Efezas piekrastes augstienes, viņš atrada kādus mācekļus un viņš tiem sacīja: "Vai jūs dabūjāt Svēto Garu, *kad* jūs kļuvāt ticīgi?" Viņi sacīja: "Mēs vispār nezinām, ka Svētais Gars ir." Tad viņš tiem pajautāja, kā viņi bija kristīti. Un viņi nebija kristīti Jēzus Kristus, šī upurētā Jēra Vārdā. Viņi vispār nebija identificējušies ar Viņu. Viņi vienkārši tam ticēja; līdzīgi kā nolikt kaut kur zāles, bet tās neiedzert. Pāvils pavēlēja viņiem atkal nokristīties Jēzus Kristus Vārdā.

Un, kad viņš to izdarīja, tad pār viņiem nonāca Zīme. Viņi tika apliecināti ar Svētā Gara darbiem un zīmēm, kas runāja caur viņiem mēlēs un pravietoja, un godināja Dievu. Viņi tika identificēti kā...ar savu Upuri.

54 Un mūsu apliecinājums (identifikācija) ir Svētais Gars. Lūk, kas apliecina mūs kā kristiešus. Nevis mūsu piederība draudzēm, nevis mūsu izpratne par Bībeli, nevis tas, cik daudz tu zini par Bībeli. Bet tas ir tas, cik daudz tu zini par Autoru, saprotiet, cik lielā mērā šis Autors dzīvo tevī. Tas ir tavs... Tu esi prom. Tevis vairs nav. Tu uzskati sevi par mirušu, un tevī dzīvo šī Zīme. Un tā nav tava dzīve, tas ir Viņš.

Pāvils sacīja: "Un mana dzīve miesā tagad..." Viņš dzīvoja dzīvi, kas atšķīrās no viņa agrākās dzīves. "Tas neesmu es, bet manī dzīvo Kristus." Lūk, kur ir apliecinātā Zīme, ko pieprasa Dievs. Identificēti ar mūsu... Identificēšanās ar mūsu Upuri, mūsu Glābēja dzīvība mūsos, Svētais Gars.

Ak, cik droša Zīme! Nekādas citas Zīmes nevar būt. Ak vai! Ja vien jūs varētu uzķert šo domu. Ja vien šajā rītā es spētu ar vārdiem izteikt un ielikt to jūsu dvēselē; nevis jūsu ausīs, bet jūsu dvēselē, un jūs...jūs varētu ieraudzīt, kādu garantiju Tas dod. Tas...tas ir... Tas tevi tik ļoti atslābina.

55 Kā būtu, ja tu būtu pastrādājis kādu noziegumu un tevi gaidītu lieta federālajā tiesā. Un tu zinātu, ja viņi atzīs tevi par vainīgu, tev būs jāmirst, tev būs jādodas uz elektrisko krēslu vai uz gāzes kameru, kādu nu publisku nāvessodu viņi tev piespriestu, varbūt pakāršanu vai vēl kaut ko, nolinčošanu, lai kāds arī nebūtu tas sods. Un tu zinātu, ka tev bija...tu biji vainīgs. Tu zinātu, ka tu biji vainīgs un tev ir jāmirst, ja vien tu nedabūsi sev kādu advokātu, kas tevi pārstāvēs, lai tu varētu no tā visa izkļūt. Un šeit tev gribētos vislabāko advokātu, kādu vien tu varētu dabūt.

Un pēc tam, atrodot labu, apķērīgu advokātu, tu justu, ka tava situācija būtu nedaudz...tu varētu nedaudz atslābināties, jo tev būtu advokāts. Taču joprojām būtu šaubas par to, vai šis advokāts varēs izmainīt tiesneša domas vai izmainīt zvērinātos; vai šis advokāts ar savu veiklo mēli un likumu zināšanām varēs to izmainīt un varēs aizstāvēt tavu gadījumu, un pierādīt, ka...ka tevi vajadzētu atstāt dzīvu. Un tomēr, neskatoties uz visu viņa...viņa ietekmi un vareno runu, ko viņš varētu uztaisīt, un uz iespaidu, ko viņš varētu atstāt uz zvērinātajiem vai uz tiesnesi, tu...tu būtu... Varbūt uz dažām minūtēm tu nomierinātos, taču tavā prātā joprojām būtu šaubas: "Vai viņam tas izdosies?"

56 Taču šajā gadījumā pats Tiesnesis kļūst par mūsu Advokātu. Dievs kļuva par cilvēku. To nevarētu izdarīt neviens advokāts. Mēs tādu nevarētu atrast. Mozus un likums, un pravieši, nekas to nespēja izdarīt. Tāpēc pats Tiesnesis kļuva gan par Zvērinātajiem, par Advokātu un Tiesnesi un paņēma Sava likuma taisnīgumu pats Savās rokās, un Pats samaksāja cenu. Vai tad mēs varētu būt vēl lielākā drošībā? Un atsūtīja Pats Savu Dzīvību atpakaļ pār mums kā liecību, ka Viņš to ir pieņēmis. Kāda drošība!

"Pat ja iešu pa nāves ēnu ieleju, taču ļaunuma nebīšos, jo Tu esi ar mani."

57 Kad Viņš kļūst gan par Tiesnesi, Zvērinātajiem un...un Advokātu, Viņš risināja mūsu lietu. Saskaņā ar Viņa paša Likumu mēs tikām atzīti par vainīgiem; bet Viņš atnāca un ieņēma vainīgās personas vietu, tas notika svētnīcā. Viņš uzņēmās viņa grēku. Viņš to uzņēmās pats uz Sevis un nomira, un samaksāja cenu, un izlēja Savas Asinis, un atdeva Savu Zīmi, Pats Savu Dzīvību.

Ak, ar mums viss ir kārtībā! Lieta ir izbeigta. Ticīgajam vairs nav grēka. Ak, Dievs, esi žēlīgs, ja cilvēki nespēj ieraudzīt to, ka lieta ir izbeigta. "Kas Manus vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā Dzīvība, un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir iegājis Dzīvībā." Lūk, kas ir ar šo lietu. Tā ir izbeigta! Vairs nav nekādas tieslietas. Āmen! Tad ir droši, droši ar uzlikto Zīmi, kad tur ārpusē pret durvīm sāk dauzīties nāve, tai nav varas. Saprotat? Jā.

58 Ir uzlikta Zīme. Tagad tiek atzīta tikai Zīme. Redziet, Viņš to tā izdarīja, lai varētu atnākt Zīme. Šī Zīme bija Dieva Dzīvība.

Kad Dievs izveidoja pirmo cilvēku, Viņš izveidoja Sev dēlu. Bet dēls bija tik samaitāts, ka viņš paklausīja savu sievu, nevis Dievu, bet sieviete paklausīja velnu, nevis savu vīru, un, kad viņi to izdarīja, tas tik ļoti viņus abus samaitāja, ka tas atnesa apgānīšanu. Un Viņš zināja, ka tad, kad viņi to izdarīja, viņiem būs jādzemdē pasaulē bērni. Auglim, kas atradās koka vidū, nedrīkstēja pieskarties, un, kad tas notika, viņi uzkrāva sev šo grēku. Un tādejādi visa cilvēce, kas piedzima, bija grēkā. Nebija nekādas izejas.

59 Un tad lejup nonāca Dievs. Bija tikai viens veids, kā atvest viņu atpakaļ, tas ir, dabūt atpakaļ Savu dēlu. Bet kā lai Viņš to izdara, kad tur stāvēja Viņa Paša likums, kas sacīja, ka viņš ir "nosodīts"? Tad pats Tēvs kļuva par vienu no mums. Lūk, kas ir īstais Jērs. Lūk, kāds bija Viņa nodoms, kas bija Viņa prātā.

Tieši tāpēc Jērs bija noteikts Ēdenes dārzā, zinot, ka Jērs un Balodis reiz satiksies, kad Jērs un Balodis būs kopā. Tas ir, Viņš zināja, ka caur to mēs varēsim būt kopā. Un Viņš vēlējās atnest tādu upuri, lai Zīme varētu tikt uzziesta, lai mēs vairs nebūtu svešinieki, lai mēs vairs nebūtu nepiederīgi, bet mēs būtu Dieva dēli un meitas. Caur Viņa lielo upuri gan Ādams, gan Ieva, sieviete un vīrietis, savienoti kopā, ir Dieva dēli un meitas Jēzū Kristū.

60 Un turklāt (tā, lai tur nebūtu nekādas kļūdas), šīs dzīvības sēkla, kurai ir jātiek iestādītai zemē, šajā ķermenī, un tā ir iznīkstoša sēkla; un dzīvība...ja šajā sēklā ir samaitāta dzīvība, tā iznīks līdz ar sēklu. Taču Viņš ielika tajā Mūžīgo Dzīvību un apliecināja to kā Savējo, ka Viņš to augšāmcels, kad notiks augšāmcelšanās, un nekas netiks pazaudēts. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

Tā tur atrodas, tā vairs nevar aiziet bojā. Uz tās atrodas šī Dzīvība. Tā ir Zīme, tā atrodas uz šī ķermeņa, tā atrodas uz tā cilvēka dvēseles.

61 Uz tās ir uzziesta Zīme, Svētais Gars, kas parāda, ka tas pieder Dievam. Tas pieder Viņam. "Kad Es redzēšu Zīmi, Es paiešu jums garām." Patiesu Zīmi, mūsu Zīme ir Svētais Gars. Tādējādi, kad tu saņem Svēto Garu, tu esi pārgājis no nāves Dzīvībā. Un tas arī viss, jo Dzīvība ir tevī. Tu vairs nevari aiziet bojā.

Jo Bībelē ir teikts: "Tas, kurš ir no Dieva dzimis, nedara grēku, jo viņš nevar grēkot, jo Dieva sēkla," āmen, "Dieva sēkla paliek viņā." Un kā gan viņš var grēkot, kad viņā atrodas bezgrēcīgais Dievs? Kad viņš atrodas bezgrēcīgā Dievā, kā gan viņš var grēkot? Nav svarīgi, ko viņš ir izdarījis, Asinis viņu ir apklājušas. Saprotat? Tagad viņš ir jauns radījums. Viņa vēlmes un mērķi ir no Debesīm, jo viņš ir pārmainīts no dadža uz kviesi. Viņa vēlmes vairs nav tādas, kādas tās reiz bija, un viņš to izrāda.

Tu sacīsi: "Es tam ticu." Un joprojām grēko? Ha! Tu esi pievilts. Saprotat? Ir jābūt izliktai tikai un vienīgi Zīmei.

62 Israēlam bija pavēlēts palikt zem tām asinīm, līdz atnāks rīkojums doties prom. "Neejiet ārā ārpus tās!" Kad viņi atradās zem tās zīmes, viņi tur bija aizzīmogoti. "Neejiet no tā prom!" Viņi atradās tieši tur, līdz atnāca pusnakts un sāka skanēt bazūnes. Un, kad atskanēja bazūnes, kad sāka pūst bazūnes no aunu ragiem, ikviens izgāja ar saviem krājumiem, dodoties uz apsolīto zemi.

Tieši tāpat dara ar Svēto Garu piepildīts vīrietis vai sieviete, viņš ir aizzīmogots un ir drošībā no visa ļaunuma un briesmām. Visa viņa dzīve atklāti parāda, kas viņš ir, lai kurp viņš ietu, lai kādu lietu viņš darītu, lai ar ko viņš runātu. Kad viņš nonāk saskarsmē ar kādu sievieti, kad viņš nonāk saskarsmē ar kolēģiem, kad viņš nonāk saskarē ar jebko, tur stāv tā Zīme. Āmen! Kad atnāk nāve: "Es ļaunuma nebīšos, jo Tu esi ar mani." Tur stāv tā Zīme. Kad atnāk augšāmcelšanās, viņš tur būs, jo Dievs viņu augšāmcels pēdējā dienā. Tā sacīja Jēzus! "Kad Es redzēšu Asinis, šo Zīmi, Es paiešu jums garām." Ak!

63 Atcerieties, ja tā zīme nebija izlikta, tad tika atcelta pat derība. Tā tas ir. Derība tika anulēta. Nebija...nebija nekādas derības, kamēr vien tur nebija tās zīmes. Zīme nozīmēja derību. Dievs noslēdza ar viņiem derību, tieši tā, bet bija jābūt tai zīmei. Tā nebija spēkā, derība, ja vien tur nebija zīmes.

Varbūt daudzi ebreji tur varēja pateikt: "Nāc šurp! Uz manām durvīm nav nekādu asiņu, bet es tev gribu kaut ko parādīt. Es esmu apgraizīts ebrejs. Es esmu apgraizīts." Tas nenozīmēja pilnīgi neko. "Kad Es redzēšu asinis! Kad Es redzēšu zīmi!"

Varbūt tu teiksi: "Es esmu baptists, prezbiterietis, metodists," lai kas tu arī negribētu būt.

Taču: "Kad Es redzēšu to Zīmi!"

Tu teiksi: "Es esmu ticīgs. Mana māte bija šīs draudzes locekle. Mans tētis bija šīs draudzes loceklis. Es esmu tās loceklis jau kopš bērnības." Tas nenozīmē pilnīgi neko. "Es nemeloju, nezogu. Es nedaru *to un to*. Es..." Tas nenozīmē pilnīgi neko. "Es piederu pie Branhama draudzes. Es daru *to, šito* un vēl *to*. Es ticu visam Vārdam."

64 Tie ebreji varēja pateikt: "Es ticu Jehovam!" Ja viņš ticēja, tad viņš droši vien bija dzirdējis vēstījumu tam laikam. Saprotat? Es ticu vēstījumam šim laikam. Jā. Asinis tika uzziestas vakara laikā.

Varbūt viņi sacīja: "Es...es esmu ebrejs."

Šodien cilvēki saka: "Es esmu kristietis. Es varu tev parādīt, cik ilgi es piederu draudzei. Nu, parādi man, kur es kādreiz kaut ko būtu nozadzis, kur es kādreiz esmu bijis tiesāts. Parādi man, kur es kādreiz esmu pārkāpis laulību. Es neko tādu neesmu darījis, ne arī ko tamlīdzīgu. Parādi man kaut vienu gadījumu." Tagad tas nenozīmē pilnīgi neko. Nē, nē. Saprotiet, nebija nozīmes, cik ļoti viņš bija derībā, derība nebija spēkā. Tā nedarbojās.

Tu teiksi: "Nu, es studēju Bībeli."

65 Man ir vienalga, kas tu esi. Bez tās derības pār tevi ir Dieva dusmība. Saprotat? Tā tas ir. No tā nenoslēpsies. Jā. Tavi grēki tevi atradīs. Kas ir grēks? - Neticība. Tu neesi noticējis vēstījumam. Tu neesi noticējis Vārdam. Tu nenoticēji pašas Zīmes liecībai, kad Tā apliecināja sevi mūsu vidū. Un vai jūs To apšaubījāt? Nav svarīgi, cik ļoti jūs To apšaubījāt, Tai ir jābūt uzliktai.

Varbūt tu teiksi: "Es tam ticu. Es tam ticu. Es ticu, ka tā ir Patiesība. Es pieņemu to kā Patiesību." Nu, tas viss ir labi, tomēr Tai ir jābūt pieliktai.

66 Jo tas ebrejs, kas tur saviļņots stāvēja, kad jērs asiņoja, sacīja: "Tas ir Jehova."

Un tur stāvēja priesteris, sakot: "Jā, cienītais, es ticu, ka tā ir patiesība," taču uz viņa paša mājas tās nebija uzziestas. Viņš negribēja identificēties ar to tur grupu, it nemaz, ar tiem fanātiķiem, kuriem uz durvīm bija asinis. Viņš negribēja šādi solidarizēties. Nebija nozīmes, kāds viņš bija priesteris un cik ļoti viņš zināja Vārdu, cik labi viņš bija audzināts, kādus darbus viņš bija darījis, cik daudz viņš bija devis nabagiem, cik daudz viņš bija upurējis!

Pāvils sacīja: "Ja es atdodu savu ķermeni sadedzināšanai kā upuri, atdodu visu savu mantu, lai pabarotu nabagus, man ir ticība, lai kustinātu kalnus un tā tālāk; un runāju cilvēku un eņģeļu mēlēs, un man ir visas tās pārējās lietas," sacīja, "es esmu nekas, līdz nav pielikta tā Zīme. Kamēr nav šīs Zīmes!" Lūk, par ko es šovakar runāju, par mīlestību. Saprotat? "Lūk, kamēr tas nav uzlikts, es esmu nekas." Saprotat?

67 Man ir vienalga, varbūt tu vari izdzīt ļaunos garus. Varbūt tu esi dziedinājis slimos ar savu ticības lūgšanu. Varbūt tu esi darījis visas šīs lietas. Taču, ja tur nav tā Zīme, tu esi zem Dieva dusmības. Varbūt tu esi ticīgais. Varbūt tu stāvi aiz kanceles un sludini Evaņģēliju. "Daudzi nāks pie Manis tajā dienā un sacīs: 'Kungs, Kungs, vai tad es nepravietoju Tavā Vārdā un nesludināju Tavā Vārdā? Vai tad es Tavā Vārdā neizdzinu ļaunos garus?'" Tie būs gan metodisti, gan baptisti, gan pentakosti. Jēzus sacīja: "Ejiet prom no Manis, jūs netaisnības darītāji. Es pat nekad jūs neesmu pazinis."

Taču, "kad Es ieraudzīšu Zīmi, Es paiešu jums garām." Tāda ir Dieva prasība šim laikam. Šis vakara laika Vēstījums ir - pielikt Zīmi.

68 Sātans ir izveidojis visvisādus viltojumus: roku paspiešanu un pierādījumus, un visu ko tādu. Aizmirstiet to! Ir pienākusi tā stunda, kad pati Zīme, nevis kāds viltojums, izlikšanās, aizvietotāji, jebkas.

Ir pienācis tas laiks, kad pati Zīme apliecina Sevi tepat mūsu vidū, un pierāda, ka Viņš ir tas pats Jēzus vakar, šodien un mūžīgi, un Viņš ir tieši ar Vārdu. Tai ir jātiek pieliktai. Ja cilvēks saka, ka viņam ir Zīme, bet viņš noliedz šo Vārdu, kā tad ar to? Saprotiet, jūs nevarat tā darīt. Tur ir jābūt tai Zīmei. "Kad es...asinis būs jums par zīmi." Tagad Svētais Gars, Dzīvība, kas bija Asinīs, ir jums par Zīmi. Pēc maza brītiņa mēs līdz tam nonāksim. Redziet, tā Zīme ir Svētais Gars. Lieta ir izbeigta. Tieši tā. Lūk, neaizmirstiet, un es...

69 Nav nozīmes, kas jūs esat, cik labi jūs esat, cik bieži jūs esat šurpu turpu lēkājuši, un cik daudzām draudzēm jūs esat pievienojušies, cik daudzas labas lietas jūs esat izdarījuši - tas nenozīmēs pilnīgi neko, ja nav pielikta šī Zīme. Šis ir vakara laiks. Ar to pilnīgi pietika Lutera laikā, ar to pilnīgi pietika Veslija laikā, taču tagad ar to nepietiek. Nē.

Jā, toreiz pietika ar to, ka jēru uzturēja. Tiem, kuri nomira toreiz, kad vēl nebija pielikts jērs, asinis, tas bija citādāk. Tieši tā. Viņi aizgāja ar labu sirdsapziņu. Viņi tika izvērtēti, vai viņi...viņi bija...

Ja viņi bija iepriekšnolemti, tas viņus sasniedza. Ja viņi nebija, tad tas nesasniedza. Tas arī viss. Tas ir taisnīgais Dievs. "Viņš...Viņš attaisno, kuru grib, parāda žēlastību, kam grib, nosoda, ko Viņš grib." Viņš ir Dievs. Tas arī viss. "Viņš apžēlo, ko apžēlo, un notiesā, ko grib notiesāt."

70 Ebrejs varēja skaidri parādīt ar savu apgrazīšanu, ka viņš ir ticīgs.

Ir daudz cilvēku, pamatīgu vīru, kas var paņemt Bībeli un pateikt: "Es esmu ticīgs, un Jēzus sacīja, ka mēs esam glābti *ticībā*. Un es esmu ticīgs, bet tā kristība ar Svēto Garu ir blēņas." Tādā gadījumā Zīme nav pielikta. Nav nozīmes, cik daudz viņš tic, tas ir anulēts.

Tieši tāpat kā ebreju apgraizīšana. Viņš saka: "Es esmu ebrejs. Kāpēc gan man būtu jāiet tur ārā un jādara tā, kā dara tas fanātiķu bars?"

71 Mozus stāvēja, staigāja šurpu turpu pa ielu, teikdams: "Lūk, vakara laika vēstījums! Un lai notiek tā: kad beigsies četrpadsmit dienas, jūs savāksiet visus kopā un nokausiet jēru. To nokaus visa Israēla sanāksme, uzlikdami uz tā savas rokas, identificēdamies ar to. Un asinis lai tiek uzziestas uz durvju sānu ailēm un pārsedzes, un, 'kad Es redzēšu asinis, Es paiešu jums garām, jo tā ir zīme, ka jūs esat pieņēmuši jēra, kuru Es jums paredzēju, nāvi.'" Asinis bija zīme.

72 Tagad zīme ir Gars. "Pēc dažām dienām jūs tiksiet piepildīti ar Svēto Garu." Un, kad Asinis bija izlietas, Vasarsvētku dienā lejup nonāca Zīme, rūkoņa, it kā stiprs vējš pūstu.

Tāda bija katra apustuļa tēma. Tā bija: Vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kopš jūs noticējāt? Atgriezieties visi no grēkiem un liecieties kristīties Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu, un jūs saņemsiet šo Svētā Gara dāvanu, jo tā ir Zīme, āmen, ka jūs esat pārgājuši no nāves Dzīvībā." Lūk, lūdzu. Kad tas... Ebreju draudze izzuda, tas pārgāja pie pagāniem, un tā samaitātība...tagad viņai ir jāiziet, lai izveidotos tas atlikums no pagāniem, Viņa Vārda dēļ, Līgava.

73 Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Vai saprotat, par ko šeit runā Raksti? - Ja šī Zīme nebija izlikta, tad derība nebija spēkā. Saprotat? Tai ir jābūt. Jo, ja tu saki, ka tu tici, bet tu neseko Vārda instrukcijām, tādā gadījumā tu netici. Saprotat? Kaut arī tu esi apgraizīts, kaut arī tu pievienojies un kaut arī tu esi kristīts, tu esi izdarījis visas tādas lietas; tā joprojām nav Zīme, Svētais Gars.

74 Tas jaukais teologs, ar kuru mēs runājāmies (es to nesen pieminēju), viņš sacīja: "Bilij," sacīja viņš, "Ābrahāms noticēja Dievam, un tas tika pielīdzināts viņam par taisnību. Ko gan vēl var izdarīt cilvēks, kā vien tam ticēt?"

Es sacīju: "Tā tas ir, doktor. Tā ir taisnība. Viņš ticēja Dievam. Tā ir teikts Bībelē. Tev ir taisnība. Tur, līdz kurienei tu esi aizgājis, tas ir pareizi."

Kamēr vien tie divpadsmit izlūki, kas bija aizsūtīti, lai pārstaigātu un izspiegotu Kanaānas zemi, kamēr vien viņi gāja uz priekšu Kanaānas virzienā, viņi ieguva zemi. Taču, kad viņi nonāca pie robežas, tad viņi noraidīja.

Es sacīju: "Ar jums, baptistiem, viss ir kārtībā tur, līdz kurienei jūs esat aizgājuši. Taču, vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kad jūs noticējāt?" Es sacīju: "Atceries, Dievs atzina Ābrahāma ticību. Viņš...viņš ticēja Dievam, un tas tika pielīdzināts viņam par taisnību, tā ir patiesība, taču pēc tam Dievs deva viņam apgraizīšanas zīmogu kā zīmi, kā zīmi viņam." Ne tāpēc, ka viņa apgraizītajai miesai bija kaut kāds sakars ar viņa dvēseli, taču tā bija zīme, ka Viņš (Dievs) bija atzinis viņa ticību.

Un Viņš dod mums Svētā Gara zīmi, ka Viņš ir atzinis mūs kā ticīgus. Jo "atgriezieties no grēkiem un liecieties ikviens kristīties Jēzus Kristus Vārdā, lai saņemtu grēku piedošanu, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis apsolījums ir dots jums!"

75 Vai tagad sapratāt? Ebreji, nebija nozīme, cik ļoti viņi varēja pierādīt, ka viņi bija apgraizīti - bija jābūt izrādītai zīmei. Ja tās tur nebija, tad derība nebija spēkā. Tā nebija spēkā.

Tas pats ir tagad, tas pats. Nav nozīmes, ko tu dari, nav nozīmes, cik ļoti tu vari...vari izskaidrot Bībeli. Varbūt tu studē Bībeli. Ak vai! Varbūt...varbūt tu saki: "Es esmu ticīgs," un tā tālāk. Taču joprojām ir nepieciešama Zīme. Bībeles pētnieks, tu teiksi: "Es esmu labs cilvēks, brāli Branham."

"Man ir vienalga, ko cilvēki saka, tam vīram nevar piesieties. Es vēl nekad dzīvē neesmu redzējis, ka viņš izdarītu kaut ko nepareizu." Dievam tas nenozīmē pilnīgi neko. Ir tikai viena prasība, tikai un vienīgi viena!

Un jūs nevarat to izdarīt. Jūs nevarējāt uzziest asinis uz durvju pārsedzes (kur varbūt nebija asinis) kamēr jērs nebija nomiris. Un asinis bija skaidra zīme, ka jērs ir nomiris. Nekāda izlikšanās; jērs ir nomiris!

76 Un Svētais Gars ir skaidra Zīme, ka tavs Jērs ir nomiris, un tu esi pieņēmis Zīmi, tā ir uz tevis, jo Viņa paša Dzīvība ir tevī. Saprotat? Tur nav nekādas izlikšanās. Tur nav nekā izdomāta. Tas tur atrodas! Tu to zini. Tu to zini. Pasaule to zina. Tur ir Zīme.

Nebija nozīmes, cik labs bija cilvēks. Varbūt tas bija Bībeles students. Varbūt tas bija... Varbūt tas bija kaut kāds...kāds labs draudzes loceklis. Varbūt tas bija labs cilvēks. Varbūt tas bija kādas konfesijas vadītājs. Varbūt tā bija Romas hierarhija. Es...es nezinu, kas, taču tas...tas neko nedod.

77 Taču Israēls... Katrs Bībeles students zina, ka Israēls simbolizēja Draudzi, tieši tā, ceļā uz apsolīto zemi. Un tieši uz turieni viņa dodas.

Taču, kad pienāca vakara laiks un sākās ceļojums, bija tikai viena prasība. Nebija nozīmes, cik viņš bija īsts ebrejs, cik labi viņš bija glabājis savu ražu, cik labi viņš bija rūpējies par saviem kaimiņiem, cik daudz viņš bija izdarījis, cik labs loceklis viņš bija, cik daudz desmito tiesu viņš bija maksājis. Tas viss bija labi. Ar to viss bija kārtībā. Viņš bija labs cilvēks, atzīts savas tautas vidū kā labs cilvēks. Taču bez asins zīmes viņš aizgāja bojā.

78 Ak, lai Dievs man palīdz, lai tie, kas atrodas šeit, gan tie, kas klausās ierakstu, to skaidri saprastu!

Nav nozīmes, varbūt tu sludināji Evaņģēliju, varbūt tu izdzini ļaunos garus, varbūt tu esi runājis mēlēs, varbūt tu gavilēji, dejoji Garā, taču bez Zīmes.

Tu sacīsi: "Vai tad es varētu?"

Pāvils sacīja, ka varētu. "Kaut arī es runātu cilvēku un eņģeļu mēlē, kaut es atdotu visu savu mantu, lai pabarotu nabagus, savu ķermeni kā upuri, kaut arī man būtu ticība kalnus kustināt un visas tās lietas, es tomēr neesmu nekas." Nepaļaujieties uz to. Bet uz Zīmi! Nav nozīmes, cik daudz tu esi izdarījis, cik labs tu esi; kad uzliesmos Dieva dusmība, tiks atzīta tikai Zīme.

79 Tā ir Zīme, ka pieprasītā cena ir samaksāta. Un tā cena, kas tika samaksāta, bija Jēzus Kristus Dzīvība, Viņš atdeva Savu Dzīvību. Un Viņa Gars atgriežas un nonāk pār tevi kā Zīme, ka tu esi pieņemts. Un tu nes šo Zīmi sev līdzi, dienu un nakti, ne tikai svētdienās. Zīme tev ir visu laiku. "Kad es... Asinis būs jums par zīmi."

Tu sacīsi: "Es joprojām ticu. Es esmu ticīgs." Tas ir labi. Taču, ja tu noraidi šo Zīmi, tad kā gan tu grasies būt ticīgs? Tas runā pret tevi. Redziet, tas runā pret tavu apgalvojumu, tas, ko tu dari.

Bībeles students, labs cilvēks, draudzes loceklis, lai kas tu arī nebūtu, tas nenozīmē pilnīgi neko. Tieši tā. Varbūt tavs tēvs ir sludinātājs. Varbūt tava...tava māte bija svētā. Varbūt... Ar...ar to viss ir kārtībā, viņiem ir jāatbild pašiem par sevi. Kā es jau sacīju, mēģina...

80 Cilvēki mēģina padarīt Dievu par kaut kādu lielu, vecu, resnu, labsirdīgu vectētiņu, saprotiet, ar mazbērniņu bariņu, kā tie Rikiji un Elvisi, un: "Nekā slikta viņos nav."

Ne jau Dievs! Viņam nav nekādu mazbērnu. Viņš ir Tēvs. Ir jāpiedzimst no augšienes! Viņš nav liels, maigs labsirdītis.

Viņš ir tiesas Dievs. Tā saka Bībele. Viņa dusmas ir nežēlīgas. Nemaz nedomā, ka tu mīdīsi To, un tad cerēsi, ka pienāks diena, kad Dieva labestība paņems tevi ar tavu grēku uz Debesīm. Ja Viņš tā izdarītu, tad Viņam būtu jāatvainojas par visu, kas ir šeit, un būtu jāpaņem Ievu. Vai nu tu ticēsi Viņa Vārdam, vai arī būsi...tu aiziesi bojā.

Bet, kad tu tici Viņa Vārdam, uz tevis būs Zīme. Jā-jā.

81 Tonakt nāve jebkurā brīdī varēja nonākt pār Ēģipti. Tas bija baismīgs laiks. Visas viņu ceremonijas, visas viņu svētku dienas un gavēņa dienas...

Dievs bija viņus apmeklējis. Dievs bija parādījis Savas varenās zīmes un brīnumus viņu vidū. Kas tas ir? Uz brītiņu apstāsimies. Dievs parādīja viņiem Savu žēlastību. Viņš bija devis viņiem iespēju.

Viņi nevarēja to noliegt un pateikt: "Ak, nekā īpaša tur nav. Tās ir blēņas. Tas vienkārši bija kaut kas no ūdenskritumiem, tur bija izvirdums, izplūda sarkanie māli, un tāpēc jūra palika sarkana." Pēc tam nāca krusa. Pēc tam nāca vardes. Dievs bija sagatavojis vietu un ielicis Savu Vārdu pravieša mutē. Un tas, ko viņš sacīja, īstenojās, un viņi to redzēja. Viņi nevarēja to noliegt.

Tieši to, ko Mozus paziņoja, tieši to Mozus no Dieva saņēma, jo viņš runāja tikai Dieva Vārdu. Viņš sacīja: "Es padarīšu tevi par Dievu." Mozus viņiem bija dievs. Saprotat? Viņiem tas bija viens un tas pats, tāpēc Viņš pateica: "Tu būsi dievs, bet Ārons būs tavs pravietis. Tu būsi kā dievs, jo Es paņemšu tevi, tavu balsi, un Es radīšu kopā ar tevi. Es runāšu, un cilvēki nevarēs to noliegt, jo tieši tā tas notiks. Tas, ko tu saki, notiks." Ak vai! Lūk, lūdzu. "Es parādīšu tev šīs lietas." Ak! Un Ēģipte to redzēja. Viņi redzēja to tieši pirms vakara laika jeb tieši vakara laikā.

Viņš parādīja viņiem Savu labestību. Viņš parādīja, ka Viņš var paņemt to prom, dziedināt.

82 Burvji centās izdarīt to pašu, atdarinātāji. Tādi būs vienmēr. Tur bija Janne un Jambre, viņi tur uzstājās. Taču, kad nonāca līdz kaut kam īstam, viņiem tā nebija. Tā tas ir. Viņi kādu brītiņu gāja līdzi. Bet pēc neilga laika viņu neprāts bija skaidri redzams.

Un vai tad Bībele nesaka, ka tieši tas pats notiks pēdējās dienās: "Kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu?" Taču viņu neprāts kļuva skaidri redzams, un tieši tā tas būs atkal. Saprotat? Te nu tas ir, cilvēki ar samaitātu prātu, ticības, faktu pretinieki. Varbūt viņiem ir sanāksmes un varenas lietas, un varenas, krāšņas, ļoti izskaistinātas lietas, taču galu galā pienāks tā stunda.

Stāviet stingri ar Zīmi! Lūk, ko no mums grib Dievs. Turieties pie Viņa Vārda. Neejiet no Tā prom. Stāviet cieši Tam klāt. Tā ir teikts Bībelē.

Atnāca nāve. Dievs parādīja viņiem žēlastību, parādīja spēkus un zīmes.

83 Un tā, apstāsimies uz kādu brītiņu, skatoties uz to pulksteni. Ziniet, vienkārši atgriezīsimies savās domās atpakaļ uz to, ko Viņš ir apsolījis, kas notiks pēdējās dienās. Varbūt arī mums pašiem ir jāveic revīzija?

Viņš bija izdarījis visas tās lietas, un tomēr viņi joprojām negribēja nožēlot jeb noticēt tā laika vēstījumam. Viņi joprojām negribēja to darīt, kaut arī tas bija skaidri parādīts viņu priekšā un, protams, bija darīts zināms.

Un, kad tu redzi notiekam tādas lietas, tā ir zīme, ka tuvojas tiesa. Šīm lietām sekos Dieva sods. Tā tas vienmēr ir bijis, un šis nebūs izņēmums. Saprotat? Pēc žēlastības nāk tiesa. Kad žēlastība ir noraidīta, atliek tikai un vienīgi tiesa. Tāpēc tā vienmēr tai sekos.

84 Un tā, šī aina. Katrs garīgs notikums ir zīme jeb norāde no Dieva. Esiet uzmanīgi. Pievērsiet tam uzmanību. Saprotat? Esiet nomodā, ikviens garīgs notikums, viss notiekošais ir kāda norāde. Mēs neatrodamies šeit nejauši. Tas viss nenotiek vienkārši nejauši. Tā ir kāda norāde. Tā ir kāda norāde, lai tiktu...tiktu drošībā, žigli. Noa bija kā norāde viņa paaudzei, Elija bija kā norāde savējai, Jānis bija norāde savējai. Saprotat? Pilnīgi viss, vēstījums šim laikam ir norāde. Pavērojiet To, paskatieties, ko Tas dara. Saprotat? Tā ir norāde. Visam ir nozīme.

Un nekādā citā laikā šāda veida vēstījums nevarēja īstenoties. Tas nebūtu varējis atnākt Lutera dienās, nebūtu varējis atnākt Veslija dienās, tas pat nebūtu varējis atnākt Vasarsvētku draudžu dienās. Tas nebūtu iespējams. Saprotat? Nav... Nekas tāds vēl nebija noticis, un tomēr mums tas bija apsolīts Bībelē. Saprotat? Mēs esam pie beigām. Nekas nevarēja notikt, tas nebūtu varējis notikt līdz šim laikam. Un tas notiek kā norāde. Interesanti, kas tad ir norāde?

Ak, ļaudis, mani brāļi un māsas, ieejiet zem šīs Zīmes, žigli. Saprotat? Nepieņemiet nekādus aizvietotājus. Nedariet, nedariet to. Saprotat? Neiztēlojieties To. Stāviet tur tik ilgi, līdz jūs zināsiet, ka Zīme ir pielikta, līdz viss jūsu...tas prāts, kas bija Kristū, būs jūsos, līdz aizies visas šīs pasaules muļķības, saprotiet, līdz visa jūsu sirds vēlēšanās ir Viņš. Saprotat? Tad tu zināsi, tad tu zināsi, ka kaut kas notiek. Jēzus sacīja: "Šīs zīmes sekos tiem, kas tic," nevis tiem, kas izliekas, bet tiem, kas tic. Saprotat? Lūk, mēs taču negribam ar to kaut kā riskēt, jums to nevajadzētu darīt.

85 Vēstījums šim laikam ir norāde draudzēm. Tā ir norāde cilvēkiem. Nevajag... Vai jūs...vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Es ceru, ka tie, kas klausās ierakstu, arī saprot, redziet, un arī citās pasaules daļās. Saprotiet, šī laika norāde ir šeit. Šeit ir Zīme, kas ir jāpieliek, un tas nevarēja atnākt nekādā citā laikā.

86 Ievērojiet, kā Dievs gatavojās tam laikam. Lūk, mēs zinām, ka Bībele saka: "Tas viss notika mums par piemēru." Ievērojiet, kad Dievs bija gatavs tiesāt Ēģipti, Viņš sākumā veica sagatavošanos. Ko Viņš izdarīja pašā sākumā? Viņš nekad nemaina Savu kārtību.

Pašā sākumā, kad Viņam bija...kad Viņš veica Savu sagatavošanos, Viņš sūtīja pravieti ar vēstījumu. Pirmā lieta, ko Viņš izdarīja Savai tautai, bija atsūtīt pravieti ar vēstījumu.

Nākamā lieta, ko Viņš izdarīja, lai apliecinātu šo pravieti: apstiprinājumam Viņš atsūtīja Uguns Stabu, lai to apliecinātu.

Un trešā lieta, ko Viņš atsūtīja, bija zīme. Pilnīgi precīzi. Zīme. Kam bija paredzēta zīme? - Garantijai!

Pirmkārt, Viņa pravietis ar vēstījumu; Viņš apliecināja Sevi starp...ar Uguns Stabu, ar Viņa pravieti; tad Viņš atsūtīja zīmi, lai ievestu zem tām asinīm, ka Viņš ir pieņēmis šo aizstājēja nāvi tavā vietā. Tātad asinis bija zīme, uz kuru Viņš skatījās, ka tu esi dzirdējis vēstījumu, noticējis Uguns Stabam un esi pieņēmis aizstājēju, kuru Viņš bija tev sagādājis, un tu atrodies zem tā asins ķīmiskā sastāva, kas bija no dzīvības, kas bija aizgājusi tevis dēļ. Ak! Cik nevainojami, cik nevainojami tas ir, redziet, tu esi zem asinīm.

87 Tagad tu esi zem Gara, zem Svētā Gara. Saprotat? Saprotat? Tu tici šī laika vēstījumam, redziet, tu tici spēkam, Uguns Stabam. Tu tam tici, saprotiet, un tu dari.

88 Un tā, tagad paskatieties, vienkārši ticēt Tam - ar to nepietiek. Nevis... Staigāt tam blakus, ar to nepietiek. Saprotiet, šādi tu sev tikai kaitēsi: "Kas zina labu darīt un to nedara, tam tas ir par grēku." Redziet, tie pierobežas ticīgie, tieši par to runāja Jēzus.

Vēstule Ebrejiem 6. nodaļa: "Jo ir neiespējami tos, kas reiz apgaismoti un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki, un baudījuši labo Dieva Vārdu un gaidāmo pasauli, bet ir krituši, atkal vest pie atgriešanās, redzot, kā tie Dieva Dēlu sit krustā un uzskata Asins derību, ar kuru viņi bija apgaismoti..." Ķīmiskais sastāvs apgaismo. Tā nav tā Zīme. Tagad Asinis vairs nav Zīme. Zīme ir Dzīvība.

89 Tur nevarēja būt tā dzīvība, jo tas bija dzīvnieks. Ķīmiskais sastāvs bija zīme, tev uz durvīm vajadzēja burtiski uzziest asinis. Taču tagad tas ir Svētais Gars. Pēc maza brītiņa mēs to izskatīsim, lai to pierādītu. Tieši Dzīvība ir tā Zīme.

Tava dzīvība ir aizgājusi, un tu esi miris, tava dzīvība ir mirusi. Tu esi apslēpts Dievā caur Kristu un apzīmogots tajā caur Svēto Garu. Tas prāts, kas bija Kristū, ir tevī. Un Kristus un Bībele, un Vārds - tas ir tas pats. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs." Tādā gadījumā tu un Vārds, un Dievs, un Kristus - tas ir tas pats. "Ja jūs būsiet Manī un Mans Vārds būs jūsos, tad lūdziet, ko gribat, un tas notiks." Redzat?

90 Ielika spēku Mozus mutē, lai viņš tur ietu ar Viņa spēku un runātu, un uzradās vardes; runāja, vardes pazuda; runāja, uzradās knišļi; runāja - knišļi pazuda. Āmen!

Taču pēc tam visam Israēlam tika pieprasīta zīme. Šī zīme tika prasīta no visa Israēla. "Kad Es redzēšu zīmi, Es paiešu jums garām." Ak vai! Kāda garantija!

91 No Ēģiptes izejošais Israēls bija simbols, tas bija šodienas prototips. Ēģipte bija draudze, un Israēls simbolizēja Līgavu. Un kā Israēls iznāca no Ēģiptes, tāpat Līgava iznāca no draudzes. Saprotat? Tāpēc ka ir jābūt kaut kam, no kurienes Viņai ir jāiziet, un Viņai ir jāiziet (ja jau tas bija simbols). Draudze ir tur Ēģiptē, pasaulē un grēkā, tai vispār nerūp tā jūsu Zīme. Viņi pat netic tam. Taču Israēls to mīlēja, jo tā viņiem bija glābšana. Ak vai! Tam būtu jāpadara mūs laimīgus, būtu jāpadara mūsu sirdis... Ak!

92 Pielieciet to, draudze! Noteikti. Vai jūs to izdarīsiet? Kamēr...kamēr saule nenoriet. Ne...neliecieties mierā ne dienu, ne nakti. Neriskējiet. Tas nenostrādās, bērniņi. Tas nenostrādās. Jums ir vajadzīga tā Zīme!

Tu sacīsi: "Es ticu. Jā, es eju. Es, jā, es ticu vēstījumam. Es..." Tas ir labi, bet...tas ir labi.

Taču jums ir vajadzīga Zīme! Vai jūs dzirdat, Branhama lūgšanu nams? Jums ir jābūt izliktai un skaidri redzamai Zīmei! Bez tās visa jūsu ticēšana ir veltīga. Saprotat? Jūs dzīvojat labu dzīvi, jūs klausāties, ko saka Vārds, jūs ejat uz baznīcu, jūs cenšaties dzīvot pareizi - tas ir jauki, taču tas nav Tas. "Kad Es redzēšu asinis," lūk, kas ir Zīme. Un Zīme tagad nav...

93 Tāpēc ka Viņam...Viņam bija jāierauga faktiskais ķīmiskais sastāvs, jo dzīvība bija aizgājusi...bija no tā aizgājusi, tas bija dzīvnieks.

Taču šeit tā ir Viņa Paša Dzīvība, kas atradās Asinīs. Un ķīmiskais sastāvs bija tikai signāls jeb apzīmēja apgaismošanu, bet Zīme ir pati Dzīvība; tāpēc ka bez apgraizīšanas, bez Zīmes tu pat neesi derībā. Tas viss ir savstarpēji saistīts. Ja tu saki, ka tu esi apgraizīts Vārdam un tikai Tam, tad tu ticēsi

Vārdam; ja tu tici Vārdam, tad noteikti atnāks Zīme, jo viņš sacīja: "Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu." Lūk, lūdzu. Ak vai!

94 Ievērojiet, kā Viņš sagatavoja tautu, kura devās uz apsolīto zemi. Paskatieties, ko Viņš izdarīja. Pirmkārt, Viņam bija ļaudis, kuriem Viņš bija izveidojis to zemi. Viņš bija sagatavojis viņiem zemi. Un, lūk,Viņš atsūtīja tam domāto sagatavošanos, šiem apsolītās zemes ļaudīm. Tas bija tikai tiem, kuri bija iepriekšnolemti tai apsolītajai zemei... Un kā Viņš to izdarīja? - Viņš atsūtīja pravieti ar vēstījumu, apliecināja viņu ar Uguns Stabu un iedeva zīmi, lai viņi varētu būt droši pārliecināti, ka tas bija pareizi. Tā tas ir. Tas bija viņu mierinājums.

Israēls, kas toreiz gāja ārā no Ēģiptes, tas bija simbols. Tas simbolizē Draudzi, kas iet ārā no konfesijām, lūk, ne tikai konfes... Es runāju par Līgavu. Ir tādi, ir daži no neatkarīgajiem, kas ir tikpat slikti kā konfesionālie, reizēm pat sliktāki.

Es runāju par pieliktu Zīmi. Šī Zīme piekrīt katram Vārdam. Saprotat? Tam tā ir jābūt, jo Tā ir Vārds. Tā ir tā Dzīvība, kas bija Vārdā. "Mani Vārdi ir Garīgi, Tie ir Dzīvība," sacīja Jēzus. Saprotat?

95 Kad Mozus sāka Savu kalpošanu Israēlā, ar varenām zīmēm, jūs redzat, ka Israēls ātri sapulcējās no visām Ēģiptes vietām uz Gošeni, atgriežoties uz mājām, jo viņi zināja, ka kaut kam ir jānotiek. Ak, kāda līdzība!

No rītiem un vakariem, No ziemeļiem, dienvidiem

(tā tas ir, jūs esat dzirdējuši šo dziesmu)

Uz kāzām tie nāk, pats Ķēniņš tos lūdz

ņemt vietu starp cienīgiem.

Viņa svētīto vaigu skatot,

Kas Dievišķā mīlā kvēl.

Tie mirdz kā dārgi akmeņi Viņa kronī,

Un ļoti laimīgi žēlastībā ir.

Ak, Jēzus nāks drīz, un mūsu cīņām būs gals,

Ko Viņa atnākšana atnesīs tev,

Vai prieks tas vai izmisums būs?

Kad mūsu Kungs godībā nāks,

Un gaisā mēs satiksim To.

Izliekot skaidri redzamu Zīmi! "Un Es augšāmcelšu viņu pēdējās dienās." Noteikti! Mēs dzīvojam tajās dienās.

96 Cilvēki sapulcējās Gošenē. Viņi bija gatavi. Viņi zināja, ka kaut kas gatavojās notikt. Viņi bija gluži kā...

Paskatieties uz pīlēm, kad pienāk pulcēšanās laiks, viņas visas sapulcējas kopā. Kad bites, jebkas cits, sagatavojas, ir kaut kāds instinkts, kas tās virza.

Svētais Gars virza cilvēkus!

97 Ak, kad pienāca laiks nonākt Dieva lielajai dusmībai, tad visi... Lūk, nāca divas pīles, tēviņš un mātīte. Lūk, nāca divas zosis, mātīte un tēviņš; lūk, nāca divi zirgi, tēviņš un mātīte; viņus kaut kas vilka, izredzētība. Visi pārējie aizgāja bojā. Ak! Visi pārējie aizgāja bojā! Taču tie, kuri juta to vilkmi ienākt, viņi uzzināja, ka šķirsts bija sagatavots. Tā bija zīme, ka tuvojās lietus. Viņi zināja, ka tuvojās lietus, nebija nozīmes, kā tas viss izskatījās un ko domāja citi cilvēki. Viņi zināja.

Viņos iekšā kaut kas sacīja: "Ej tur ātri iekšā! Ej tur iekšā, jo tā ir vienīgā vieta, kur būs drošība." Tāpēc ka Dievs sagatavoja pravieti. Viņš atsūtīja šķirstu kā zīmi, sacīja: "Ejiet tur iekšā," nāca lietus. Un viņi devās taisni iekšā, pa divi. Visi dzīvnieki iegāja šķirstā pa divi, jo viņi bija tam pakļāvušies. Nebija nozīmes, ko pārējie...

Un visi, kas atradās ārpus šķirsta, aizgāja bojā.

98 Visi, kas bija ārpusē zīmei, asinīm, aizgāja bojā, ikviens. Un visi, kas ir ārpusē šai Zīmei, Svētajam

Garam, aizies bojā.

Nav nozīmes, cik viņi ir labi vai kādi viņi ir draudzes locekļi! Noas dienās tādu bija ļoti daudz. Tādu bija ļoti daudz Mozus dienās, taču tas cilvēks, kas neuzzieda asinis kā zīmi, bija...viņš aizgāja bojā. Tie, kuriem neizdevās ieiet šķirstā, aizgāja bojā. Tie, kuriem neizdevās ieiet Kristū, jo Viņš ir Šķirsts!

Pirmajā vēstulē Korintiešiem 12. nodaļā ir teikts: "Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā ķermenī." Mītiskajā... (nevis draudzē)... Mītiskajā... (nevis konfesijās)... Mītiskajā Jēzus Kristus Ķermenī! "Ar vienu GARU," G-a-r-s ir ar lielo burtu, Gars, "mēs visi esam iegremdēti šajā vienā Ķermenī". Tad Zīme ir uz Durvīm, jo tu esi Kristū, un Viņš tas...tavs Upuris, kas izcieta sodu. Un, kad Dievs uz to skatās, Viņš nevar izdarīt pilnīgi neko. Tu esi pilnīgā drošībā, jo Dievs un Kristus ir viena un tā pati Persona, Gars, kļuvis par miesu, mājoja mūsu vidū. Un šeit, šajā Ķermenī, ir pats Dievs un jūs - Viņa paša bērni, iekš tā Ķermeņa. Lūk, lūdzu - nevis ķīmiskais sastāvs, bet Gars! "Es paiešu jums garām."

99 Viņi atnāca no visas Ēģiptes, lai sapulcētos šajā vienā vietā, lai viņi varētu būt zem tās zīmes.

Un viņi atnāca no metodistiem, baptistiem, prezbiteriešiem, luterāņiem, pentakostiem, no visiem pārējiem, lai būtu zem Zīmes. Precīzi, kā tas notika toreiz!

Tur tika parādīts Uguns Stabs. Un viens pateica otram, tas pateica vēl vienam, tas pateica vēl citam, un negaidot, lūk, viņi visi sāka ierasties. Viņi sāka nākt, un viņi vēroja Dieva zīmi. Viņi sacīja: "Dieva sods ir pavisam tuvu."

Tad pravietis sacīja: "Es dzirdēju no Dieva. Tiks dota zīme, jūs uzziediet asinis uz durvīm. Nokaujiet jēru, uzziediet uz durvīm asinis, un tā būs tā zīme, jo teju teju uzbruks nāve."

100 Atļaujiet man kā Viņa kalpam šodien jums pateikt: ja uz durvīm nebūs Zīmes, tad atnāks garīgā nāve. Un visas draudzes ir pagriezušās virzienā, kas ved uz...uz padomi...uz Pasaules Draudžu Padomi. Viņi visi atgriežas katolicismā. Un tajā neieies tikai tie, kuri ir īsti, no augšas dzimuši!

Atcerieties, ne jau jūsu Vasarsvētku draudžu konfesijas, jo tās jau ir tajā. Tas parāda, ka tās ir mirušas! Tās ir aizgājušas pazušanā. Tās ir upurētas. Tās ir atgriezušās atpakaļ. Tās ir izlikušas Viņu aiz durvīm, bet Viņš meklē Zīmi. Tāpēc ka vienīgais, uz ko tās paļāvās, bija runāšana mēlēs.

Nepaļaujieties ne uz runāšanu mēlēs, ne uz ko citu. Bet ļaujiet, lai tur ir Pati Zīme, Jēzus Kristus Personība, Viņa paša Dzīvība tevī. Apgraizi ne tikai *to* un *šito*, bet apgraizi visu savu būtni, līdz tu un Kristus būsiet viens, Kristus ir tevī, un Viņa Dzīvība dzīvo caur tevi.

101 Un tā, no visas Ēģiptes! Un tagad paskatieties: kad mēs redzam, ko viņi izdarīja, kad mēs redzam, kā tuvojas laiks, mums ir pavēlēts izdarīt to pašu. Vai jūs to zinājāt? Ieklausieties tajā, ko teica pravietis.

Un tagad mēs izlasīsim (ja jums nekas nav pretī) vēstules Ebrejiem 10 nodaļu. Ja vēlaties izlasīt kopā ar mani, es te gribu izlasīt kādu pantu vai divus, pirms mēs iesim tālāk. Vēstule Ebrejiem 10. nodaļa, un sāksim ar 26. pantu no vēstules Ebrejiem 10. nodaļas. Nē, es... Paskatīsimies. Jā. Tieši tā! Vēstules Ebrejiem 10. nodaļa un 26. pants.

> *Jo, ja mēs tīši grēkojam pēc tam, kad esam saņēmuši...*

Paskatīsimies, vai tā ir īstā vieta. Jā. Pareizi. Jā.

> *Jo, ja mēs pēc patiesības atziņas saņemšanas tīši grēkojam, tad neatliek vairs upuris par grēkiem,*
>
> *bet gan briesmīga tiesas gaidīšana un uguns karstums, kas aprīs pretiniekus.*
>
> (Lūk, paskatieties!) *Kas pārkāpis Mozus bauslību, tas mirst bez žēlošanas, diviem vai trīs lieciniekiem liecinot.*
>
> *Cik gan smagāku sodu, jūs domājat, pelnīs tas, kas Dieva Dēlu minis kājām un derības Asinis, ar ko viņš svētīts, turējis par nesvētām un nievā žēlastības Garu*, kas ir nācis no Asinīm?

102 Kalpotājs, draudzes loceklis, labs cilvēks, tikumīgs cilvēks, lai kas tu arī nebūtu, un tu zini, ka Dievs ir aizvācis no tevis cigaretes. Sievietes, jūs zināt, ka Viņš ir aizvācis no jums īsbikses un...un īsus matus, visu pārējo. Jūs zināt, ka to izdarīja Viņš. Bet pēc tam, ja jūs apgriežaties riņķī un nicināt, un uzskatāt šīs derības Asinis, it kā tās būtu "kaut kas nešķīsts", To, kas jūs ir apgaismojis jeb svētījis un aizvedis jūs tik tālu!

Tāpat kā tie izlūki, kad viņi aizgāja līdz tai pierobežai, paskatījās tajā virzienā un sacīja: "Nu, es zinu, ka tas tur atrodas, bet šķērslis ir pārāk liels. Mēs izskatāmies kā siseņi," - viņi aizgāja bojā tuksnesī. Pierobežas ticīgie!

103 Lai nav tā, ka tu aizej tikai līdz *šejienei*: "Es ticu vēstījumam." Pakļaujies vēstījumam, ienāc Kristū! Tu saki: "Nu, es ticu pilnīgi visam, ko saka Vārds, brāli Branham." Tas ir labi, taču tā ir tikai...tā ir tikai spēja lasīt.

Uzņemiet vēstījumu, uzņemiet to savā sirdī, jums ir jābūt tai Zīmei, tieši tai Dzīvībai, kas bija Kristū, tai ir jābūt jūsos. "Kad Es redzēšu To, tad Es paiešu garām."

104 Kad mēs šodien uz zemes redzam šīs varenās pēdējā laika zīmes, mēs zinām, ka tas ir pareizi. Tagad paklausieties, es jau ļoti sen esmu to gaidījis, šo jums domāto vēstījumu. Saprotat? Un jūs esat redzējuši pēdējā laika zīmes. Un es esmu jums to sludinājis un jums to parādījis, caur visu to, ko sacīja Kristus. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai jūs tam piekrītat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Mēs esam pēdējā laikā. Es neredzu, ka vēl kaut kas būtu atlicis.

Jūs sakāt: "Bet kā tad ar zvēra zīmi?" - Tos, kuri noraida Svēto Garu, zvērs jau ir apzīmogojis. Sods atnāks vēlāk. Saprotat?

105 Israēlā, kad taurē tika pūsts Gaviļu gads, katrs cilvēks... Vai ievērojāt, ka Kristus to izlasīja? Viņš izlasīja tikai daļu no tā, jo uz to laiku attiecās tikai daļa no tā. Saprotat? "Viņš ir sūtījis Mani palaist vaļā satriektos, sludināt atbrīvošanu," un tā tālāk. Saprotat? Taču Viņš... "Un Tā Kunga žēlastības gadu." Atlikušo panta daļu [no Jesajas 61. nodaļas] Viņš vispār...vispār neizlasīja; Viņš nolika rakstu rulli, jo tas bija šim laikam. Saprotat? Viņš izlasīja tikai daļu no tā, daļu, kas bija Viņa laikam.

Lūk, ko Viņš darīs šodien. Lūk, par ko Viņš šodien runā draudzei caur Savu svaidīto Garu. Tagad ir tā stunda. Tagad ir tas laiks. Pieņemiet To, cilvēki. Pieņemiet To!

106 Skatieties! Mēs redzam šo vareno pēdējo laiku, it visur mirgo sarkanā gaisma. Dabā, mēs redzam, kā daba signalizē: "Laiks ir tuvu." Mēs redzam šos signālus draudzē, viņa ir nosodīta. Tas laiks ir ļoti tuvu. Viņa ir pasaulē. Mēs redzam to debesīs, uz jūras, tautās, it visur; saulē, mēnesī, zvaigznēs. Norādes!

Mēs redzam pēdējā laika norādes jeb zīmes, kad Svētais Gars ir atgriezies atpakaļ uz cilvēkiem. Tāpat kā tas bija Lata dienās, kad Svētais Gars tur darbojās caur cilvēka ķermeni, kad Dievs bija skatāms miesā. Kā pats Dievs būs iekš cilvēka, tajā dienā Pats būs Savā Līgavā un parādīs to pašu zīmi. Jēzus sacīja, ka tieši tā notiks pēdējās dienās. Mēs to redzam. Mēs redzam to pašu Uguns Stabu. Tas ir pat zinātniski nofotografēts un tā tālāk. Mēs redzam pēdējā laika zīmes, tas ir ļoti tuvu. Mēs zinām, ka tas ir klāt.

107 Un tādā gadījumā, redzot to, ja jūs man noticēsiet! [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.] Ja jūs neticat man, tad ticiet tām zīmēm, ticiet Vārdam, jo tie saka jums to, ko es stāstu jums. Ja es nebūtu runājis jums Patiesību, tad nebūtu nekāda apstiprinājuma. Dievs nekad neapstiprinās melus. Dievs apstiprina Patiesību. Un šie Vārdi apliecina, ka es runāju jums Patiesību. Tieši tie dod liecību par vēstījumu, kuru es sludinu. Ne tikai eņģelis toreiz tur uz upes, kurš sacīja: "Tavs vēstījums ievadīs Kristus otro Atnākšanu," bet paši darbi! Ja jūs nespējat noticēt, ka tas eņģelis pateica Patiesību, tad ticiet darbiem, jo Bībele saka, ka šīs lietas notiks pēdējā laikā. Tieši tās dod liecību. Tieši tās runā skaļāk nekā mani vai kāda cita vārdi. Tas ir Viņa Vārds. Tās dod liecību par šo laiku.

108 Un mēs redzam pār cilvēkiem šīs varenās, briesmīgās beigu zīmes, un laika zīmes uz zemes, izmisums starp tautām.

Mēs redzam Israēlu viņa dzimtenē. Karogs, sešu staru Dāvida zvaigzne, plīvo vējā, vecākā emblēma pasaulē, vecākais karogs pasaulē. Tā ir valsts. Viņiem ir valdība. Tā ir viņu pašu tauta. Tā ir nāciju līgā. Viņiem ir...viņiem ir visas šīs lietas. Viņi ir ANO. Un viņiem ir pašiem sava nauda, pilnīgi viss. Jēzus sacīja: "Šī paaudze nezudīs, kad viss piepildīsies." Un atcerieties, tieši tajā vakarā, kad Israēls kļuva par valsti, tieši tajā vakarā man tur parādījās Tā Kunga eņģelis. Tā tas ir. Lūk, kur mēs esam.

109 Viss precīzi norāda uz Patiesību. Es neesmu jums melojis. Es esmu teicis jums Patiesību, un Dievs ir apliecinājis, ka es esmu sacījis jums Patiesību. Lūk, neaizmirstiet, es esmu jūsu brālis. Es esmu cilvēks, saprotiet. Es esmu tikai cilvēks, tāpat kā visi jūs, taču kādam Tas ir jāatnes, kādam Tas ir jāpasaka. Tā nebija mana izvēle, tā bija Viņa izvēle. Un es esmu sacījis jums Patiesību, un Viņš apliecināja, ka tā ir Patiesība. [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

Kad mēs šodien redzam uz zemes šīs lietas, ak, cilvēki, šī ir tā pēdējā stunda. Dabūjiet to Zīmi, lai tā ir uz jums, cik ātri vien iespējams, jeb ieejiet Zīmē, ieejiet Zīmē. Kad mēs redzam šīs varenās noslēguma pazīmes, un tas laiks ir ļoti tuvu, brīdinot mūs: "Laiks ir ļoti tuvu."

110 Ak, uztveriet to nopietni! Mums ir jāmīl vienam otru. Ak vai! Mums būtu jābūt tādā mīlestībā! Nekad nerunājiet ļaunu viens pret otru. Ja kāds izdara kļūda, uzreiz lūdzies par viņu. Mēs tajā esam kopā ar Dievu. Mēs esam brāļi un māsas. Ak, dzīvojiet dievbijīgi. Dzīvojiet, dzīvojiet kā Dieva meitas, dzīvojiet kā Dieva dēli. Dzīvojiet mīļi, jauki, pazemīgi.

Lai jūsu prātā, jūsu domāšanā neienāk nekāds ļaunums. Vienkārši...vienkārši atvairiet to. Ja tas klauvē pie durvīm, dzeniet to prom. Vienkārši sakiet, vienkārši parādiet jūsu Zīmi, vienkārši turpiniet iet uz priekšu: "Es esmu zem Asinīm!"

111 Atcerieties, bija daudz tādu, kas tovakar tur atnāca, tās sievietes, sacīja: "Klau, Gērtij, Lillij, kāda no jums, nāciet ārā, mēs šovakar ejam uz ballīti."

"Nē-nē! Es esmu zem asinīm. Es šeit atrodos zem zīmes. Es mīlu savu Radītāju. Šonakt uz zemes būs nāve."

Un šodien nāve ir uz zemes. Tiesa gaida, tā gaida. Atomiskās un ūdeņraža, un visvisādas katastrofas gaida cilvēkus.

Un Dievs virza Savu Draudzi un ir visu parādījis. Mēs jau diezgan ilgi esam glabājuši Jēru, līdz pat šim brīdim, vērodami, redzēdami, ko Viņš dara, vērodami Viņa dabu un visu pārējo, taču tagad ir jāpieliek Zīme. Tā ir jāpieliek. Tikai un vienīgi tas. "Ja vien cilvēks nav piedzimis no Gara un no ūdens, viņš nekādi neieies." Un ir jāmīl vienam otru. Ticīgajiem ir jāatdala sevi no pasaules. Tikai neuztveriet to bezrūpīgi.

112 Tagad, jūs, kas klausāties to uz lentes, jūs, sievietes, jūs, vīrieši, paklausieties vienu brītiņu. Ja jūs vispār esat man ticējuši, ticiet man tagad.

Ir pienācis laiks beigt strīdēties vienam ar otru. Ticiet Bībeles vēstījumam! Ticiet Jēzum Kristum! Un mīliet, cieniet un respektējiet viens otru. Vīri, respektējiet jūsu sievas. Respektējiet savas ģimenes. Sapulciniet kopā savu namu, jo, atcerieties, šis Jērs bija visai ģimenei, ne tikai vienam cilvēkam, jo bija jāsapulcina arī viss nams. Ikvienam bija jātiek ievestam iekšā. Mums ir jāmīl vienam otru. Un ticīgajiem ir jāatdala sevi no šīs pasaules.

113 Ievērojiet, viņi nesanāca kopā, lai vienkārši parunātu par vēstījumu. Viņi sapulcējās kopā, lai uzziestu asinis, lai pieliktu zīmi.

Lūk, kas jums ir jādara. Draudzes ganam Nevilam, šai sanāksmei, diakoniem un jums, brāļi - ir pienācis laiks mums nolikt malā visu šīs pasaules muļķību, laiks nolikt malā visu pārējo. Mēs jau esam redzējuši pietiekami daudz, lai būtu pārliecināti, protams. Un šai Zīmei ir jābūt pieliktai. Bez Tās jūs aiziesiet bojā, jūs noteikti aiziesiet bojā, tikai un vienīgi tas.

Ak, nesakiet, sanākdami kopā: "Es Tam ticu." Pakļaujieties Tam, ieejiet Tajā! [Skaļruņos atskan kāda sabiedriska īsviļņu radiopārraide-Tulk.] Kā to izdarīt? - "Ar vienu Garu mēs esam kristīti Jēzus Kristus Ķermenī." Ikviens, ticiet tam no visas sirds. Saprotat? Viņš nebija atbildīgs ne par vienu, kas atradās ārpus Tā.

114 Kas tur runāja? [Kāds saka: "Tas bija īsviļņu radio, brāli Branham."-Tulk.] Īsviļņu, no augšas? ["Tas nāca no skaļruņa."] No skaļruņa. Tas bija tur? Es kaut ko dzirdēju. ["Brāli Branham, manuprāt, ka tur skanēja īsviļņu radio."] Īsviļņu radio. Jā. Ak, viņi...viņi pieslēdzās. Man šķiet, ka viņiem ir... Ak, no automašīnām? Atvainojiet. Es ievēroju, ka kāds kaut ko pateica. Un es nodomāju, ka kāds gribēja man kaut ko pateikt, un viņi to nesaprata, saprotiet, un, lūk, kāpēc es...es tā sacīju. Es redzēju, kā jūs skatāties apkārt. Es dzirdēju balsi. Es padomāju, ka kāds ir piecēlies, lai kaut ko pateiktu, un es nesapratu, kas tas bija. Lūk. Paldies.

Taču ticiet, paejiet zem Tā!

115 Israēls nebija sapulcējies, lai sacītu: "Ziniet, dosimies tagad visi uz Gošeni. Mēs brauksim uz Gošeni. Kāpiet vien uz sava kamieļa, bet mēs ņemsim vēršu ratus. Un mēs tur aizvedīsim Džounsus un pārējos, un...un Goldbergus, un mēs visi dosimies uz...uz Gošeni. Un vai zināt ko? Šodien runās Mozus." Tas nebija tas. It nemaz, brāli! Tas bija: paej zem asinīm! Jā, tieši tā. Nevis runāt par To, bet ieiet Tajā!

Viens no viņiem saka: "Vai zināt ko, Goldberga kungs, es patiešām zinu, ka tā ir Patiesība."

"Jā, brāli, es ticu, ka tā ir Patiesība. Es zinu, ka tā ir Patiesība."

"Lavinska kungs, ko jūs par to domājat?"

"Tā pavisam noteikti ir Patiesība! Es redzēju, kā runāja Dieva Jehovas spēks. Es redzēju, kā no tās zemes iznāca tās vardes. Es zinu, ka tas notika tikai pēc tam, kad viņš to pateica, un es zinu, ka tas bija Dievs Jehova." Jā, tas viss ir ļoti jauki.

"Vai jūs esat apgraizīti?" "Jā, cienītais!" "Vai jūs esat ticīgs?" "Jā, cienītais!"

116 Un pēc tam, kad viņš todien izdzirdēja, kā runāja mācītājs Mozus, sacīja: "Taču jums ir jāatrodas zem tām asinīm, jo Dievs pateica: 'Asinis ir zīme.' Tā ir zīme! Nav svarīgi, cik ļoti tu esi noticējis, cik ļoti tu esi apgraizīts; tā ir derība, ko Dievs deva Ābrahamam, un tā tālāk, tā ir derība. Taču jums ir jāatrodas zem asinīm, tā ir zīme, jo Viņš sacīja: 'Kad Es redzēšu asinis, Es paiešu garām.' Vai tas būtu izraēlietis vai

jebkurš!”

Tas ir, vai nu konfesijā vai ārpus konfesijas, viens vai otrs, bet tev ir jāieiet zem Asinīm. Metodists, baptists, prezbiterietis, pentakosts, nekonfesionālais, lai kas tu arī nebūtu, tas ir individuāli. Tev ir jāpaiet zem Asinīm. Nevis vienkārši runāt par To, bet saņemt To! Ieklausieties manī! Ieklausieties manī! Tā Kunga Vārdā, ieklausieties manī! Saprotat? Ir jāpaiet zem Asinīm!

Viņš nebija atbildīgs ne par vienu cilvēku, kas neatradās zem asinīm. Dievs skaidri parādīja, ka visi, kas neatradīsies zem tām asinīm, aizies bojā.

117 Vai es varu pateikt ar Viņa Vārdiem? Visi, kas ir ārpus Kristus, aizies bojā. Kā tu ienāc Kristū? - Pirmā vēstule Korintiešiem 12. nodaļa: “Ar vienu Garu!” [Latviešu Bībele: 'Vienā Garā...'-Tulk.]

Nevis “ar vienu rokasspiedienu, ar vienu kļūšanu par draudzes locekli, ar vienu konfesiju”. Tieši par to viņi cenšas to padarīt. Viņi to var darīt.

“Taču ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā Ķermenī.” “Ja kāds eņģelis no debesīm māca kaut ko citu,” sacīja Pāvils, “lai viņš ir nolādēts.” Lūk, kāds ir vēstījums, ienāciet Kristū!

Paskatieties, Dievs nebija atbildīgs ne par vienu cilvēku, kas atradās ārpus zīmes. Un Dievs nav atbildīgs ne par vienu cilvēku, lielu vai mazu, populāru vai nepopulāru, bagātu vai nabagu, saistītu vai brīvu, vīrieti vai sievieti; Viņš nav atbildīgs ne par vienu, kas neatrodas zem Zīmes derības. Viņš nav atbildīgs.

118 Tu teiksi: “Bet, ak, Kungs, es darīju, lūk, *to*. Es dzinu ārā ļaunos garus. Kungs, es darīju *šito*. Es...es sludināju Evaņģēliju.”

“Atkāpieties no Manis, jūs, netaisnības darītāji. Es nekad jūs neesmu zinājis.” Viņš atzīst tikai Zīmi.

Vai jūs to dzirdējāt? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Un tā, tagad atbildība ir uz jums. Viņš...

Todien mēs sēdējām tajā mežā, un puiši brīnījās, sacīja: “Jau pagājušas divas dienas, tu neesi...” Es nebiju nošāvis pat vāveri. Sacīja: “Kas par lietu?” Redziet, lūk, kas tas bija. Saprotat?

Sacīja: “Uzkrauj to uz viņu pleciem, uz viņu pleciem.” Sacīja: “Tu runāji par to ar Mani.” Redzat? Tagad tā ir jūsu atbildība. Tagad jūs esat atbildīgi.

119 Viņš neatzīs neko citu, kā vien šo Svētā Gara derību. Un jūs varat saņemt šo Derību tikai tad, kad jūs esat glābti, padarīti svēti un pēc tam kristīti vienā Ķermenī. Viņš neatzīs.

Tev var būt atdarinājumi, tu vari justies labi un lēkāt apkārt, runāt mēlēs un dejot Garā. Tam ar To nav ne mazākā sakara. Tā Kunga Vārdā, sadzirdiet to! Dievs to neatzīs. To dara arī pagāni. To dara burvji.

Tu sacīsi: “Es esmu teologs. Es daru *to, šito* un vēl *to*. Viņam ir vienalga, kāds tu tur esi teologs. Arī velns ir teologs. Saprotat?

Viņš atzīst tikai Zīmi. Lūk, kāds ir vēstījums šai stundai! Lūk, kāds ir vēstījums šai dienai! Lūk, kāds ir vēstījums šim laikam! Jēzus Kristus Vārdā, pieņemiet To!

120 Nevis kāds aizvietotājs, kaut kas, ko tev var iedot velns; piemēram, kā viltotā mīlestība, kas liek precētam vīrietim mīlēt kādu citu sievieti, nevis savu sievu, vai arī sievai mīlēt kādu citu, vai vēl kaut ko tādu, tas ir kauns un negods. Tā nav īsta mīlestība. Tas ir velns. Tie ir viņa darbi. Tas ir kaut kāds aizvietotājs, ko viņš cenšas tev iedot: prieku, iedzert un justies labi, tā teikt: “Man ir depresija, aiziešu un paņemšu sev pudeli spirtotā, un to visu aizmirsīšu.” Tā ir nāve.

Tavs prieks ir Dievs. Tavs spēks ir Dievs. Zināt vēstījumu, zināt patiesību: mums ar to pietiek. Viņš ir mana vispietiekamība. Viņā, viss, kas man vajadzīgs, ir Viņā. Tas ir mūsu spēks. “Mana palīdzība nāk no Tā Kunga.” Kristieši, meklējiet savu prieku Viņā, meklējiet savu spēku Viņā, meklējiet Viņā savu laimi. Viņš ir mans miers. Viņš ir mans prieks. Viņš ir mana mīlestība. Viņš ir mana Dzīvība. Tā ir tā derība, Zīme uz durvīm!

121 Viņš nav atbildīgs ne par vienu cilvēku, nevienu, lai kas tu arī nebūtu, Viņš nav atbildīgs, ja tu neatrodies zem šīs Zīmes.

Un atceries, visa ģimene tika savākta, sapulcināta kopā. Ak vai! Ak, neaizmirstiet!

Tu sacīsi: “Nu, mans tētis ir sludinātājs. Mans brālis! Mans mācītājs! Mans...” Varbūt tā arī ir taisnība, bet kā ar tevi pašu?

Atcerieties, drošība bija tikai tad, kad šī zīme bija skaidri izlikta! Ja cilvēks atradās *šeit*, bet viņa dēls

bija otrā ielas pusē, viņš bija briesmās. Viņš aizietu bojā. Viņa tētis tiktu izglābts. Vai arī, ja dēls būtu šeit, bet viņa tētis, lūk, tur, tad viņa tētis aizietu bojā. Vienīgi Zīme! "Kad Es redzēšu zīmi, Es paiešu jums garām." Tikai un vienīgi tas.

Tu sacīsi: "Nu, mans dēls ir sludinātājs." Jūs, mātes, sakāt: "Man ir vislabākais puika vai vislabākā meitene. Paklausieties, viņi ir tik mīļi. Viņi ir piepildīti ar Svēto Garu, un tāda mīlestība! Viņi ir paklausīgi, es tādus nekad neesmu redzējusi!" Bet kā ar tevi pašu, mamma?

Tu saki: "Mana māte ir tik ļoti jauka. Es zinu, ja viņa nomirs, viņa dosies uz Debesīm, jo viņai patiešām ir tā Zīme, brāli Branham." Bet kā ar tevi, māsa? Zem tā ir jābūt ievestai visai ģimenei.

122 Vai jūs esat noguruši? [Sanāksme saka: "Nē."-Tulk.] Es... Pulkstenis ir divpadsmit. Vēl nedaudz uzgaidiet. Es varētu to pārtraukt un atkal atsākt šovakar. ["Nē."] Taču, ja jūs...jūs gribat tikai nedaudz pagaidīt, es centīšos pasteigties. ["Āmen."] Es uzreiz turpināšu. Jo es domāju, ka tagad, kad jūs esat zem šī svaidījuma, būtu labāk, ja dzirdēsiet to tieši tagad. ["Āmen."]

Tikai tad, kad ir skaidri izlikta Zīme! Tātad visai ģimenei ir jābūt zem šīs Zīmes, zem Asinīm. Tēti un mammas, es zinu, kā jūs jūtaties. Arī man ir bērni, es gribu redzēt viņu izglābtus. Es šodien vēršos arī pie sevis. Saprotat? Man ir brāļi. Man ir māsa. Man ir tuvinieki. Es...es arī gribu redzēt viņus izglābtus. Taču atcerieties, ja Zīme netiks skaidri izlikta, viņi aizies bojā. Viņiem nebūs augšāmcelšanās. Tā tas ir. Viņiem būs cauri. Tikai tad, kad ir skaidri izlikta Zīme!

123 Paskatieties, Jozua... Kaut man būtu laiks to izlasīt. Atzīmējiet to, Jozuas grāmata, 2. nodaļa, ticīgā pagānu netikle Rahāba.

Ak, kā es vēlētos, lai pulkstenis būtu tikai deviņi! Es gribētu...gribētu to paņemt un vienkārši parādīt jums, kā tas bija tur. Saprotat? [Sanāksme saka: "Laiks ir."-Tulk.]

Paskatieties, šī netikle no pagāniem, visa viņas ģimene. Viņa bija ticīga. Visai viņas ģimenei vajadzēja ienākt zem tās sarkanās lentes, tās zīmes. Viņiem tas bija jāizdara, citādāk viņi aizietu bojā. Viņi bija dzirdējuši par Dieva dusmību. Viņi bija dzirdējuši par tām Dieva zīmēm un brīnumiem, kas bija izpaudušies Viņa tautas vidū, un viņiem bija tas jāpieņem. Tas bija jāpieņem viņai. Tuvojās Dievs, iznīcinošais eņģelis. Viņi to zināja. Un šis eņģelis bija Jozua. Viņi bija rindas kārtībā.

Un tāpat katra šīs pasaules valsts ir rindas kārtībā uz Dieva sodu!

Jā, šī parastā netikle, viņa bija dzirdējusi. Ticība nāk no dzirdēšanas! [Latv. Bībelē: "ticība nāk no nosludināšanas."-Tulk] Viņa sacīja: "Visa valsts ir uztraukusies jūsu dēļ." Pareizi.

124 Lūk, tie izlūki, kas bija turp izsūtīti, lai visu sagatavotu, un tā tālāk, viņa izrādīja viņiem cieņu. Un viņa...viņa gribēja būt izglābta. Viņa sacīja: "Es zinu, ka jūsu Dievs ir Dievs, un es esmu dzirdējusi, kādas varenas lietas Viņš ir darījis. Es zinu, ko Viņš izdarīja Ogam un es zinu, ko Viņš izdarīja dažādām tautām. Un es redzu, ka tie, kuri Viņu pieņem, ir glābti, bet tie, kuri Viņu nepieņem, tiek iznīcināti. Bet es gribu dzīvot," sacīja viņa. Ak vai! Te nu tas ir! "Es gribu dzīvot." Jo viņi vienkārši...

125 Paskatieties, Jērika bija dzirdējusi, ko darīja Dievs, taču viņi negribēja ņemt vērā šo brīdinājumu.

Un šajā valstī nekur nav nevienas konfesijas, kas nebūtu dzirdējusi, ko dara Dievs. Viņi negrib ņemt vērā brīdinājumu.

Bija parādīts Viņa varenais spēks un zīmes, tas, ko Viņš bija izdarījis. Viņš bija pārvedis pāri Nāves jūrai gluži kā pa sauszemi. Viņš izraisīja...bija viskautko radījis, licis atnākt vardēm un utīm, un mušām gaisā; radīja to ar Savu Vārdu, caur Savu pravieti. Tas nebija noslēpums. Viņi to zināja.

Un Rahāba sacīja: "Es esmu to dzirdējusi. Es negribu aiziet bojā kopā ar šiem neticīgajiem. Nē, cienītais!" Zināja, ka tam sekos tiesa, jo viņiem tas jau tuvojās. Viņa to zināja. Un tā, viņi atvēra viņai glābšanas ceļu.

126 Viņi droši vien ticēja, ka viņu lielā Jērikas konfesija bija spējīga izturēt Dieva dusmību, saprotiet, viņu pašu lielā konfesija.

Tieši tā daudzi no viņiem domā šodien. "Ak, skaidrs, ka Dievs to nedarīs." Tieši to Ievai sacīja sātans: "Ak, protams, Dievs to nedarīs." Viņš darīs, jo Viņš pateica, ka Viņš darīs, saprotiet, un tas ir Viņa Vārds. Tieši tā.

"Ja vien cilvēks nepiedzims no augšas!" "Bet šīs zīmes ies līdzi tiem, kas ir atdzimuši!" Redzat? "Tā visi cilvēki zinās, ka jūs esat Mani mācekļi," un tā tālāk. Saprotat? Nu, labi. Viņi gribēja to darīt. Ak!

127 Kas notika? Lūk, viņi tika apklusināti: "Šeit nenotiks nekāda atmoda. Mūsu konfesija neko tādu nesponsorēs. Mūsu vidū nekādu tādu muļķību nebūs. Es aizliedzu ikvienam no jums doties uz to sanāksmi." Hm! Jērika stāvēja nolādēto rindā!

Bet droši vien tur iezagās daži puiši, kuriem bija ierakstītas lentes iepriekšnolemtajai sēklai. Viņi aizzagās līdz viņas namam un atskaņoja dažas lentes. Viņa uztaisīja savu namu par baznīcu, kur varēja saņemt vēstījumu.

Viņi joprojām tādus atrod, ziniet. Tik un tā vēstījums nonāk līdz iepriekšnolemtajai Sēklai. Mēs nezinām, kā tas notiek, taču tas nonāk, lai taisnais neaizietu bojā kopā ar netaisno. Dievs tam šodien seko līdzi. Jā, kaut kādā veidā tā tur nonāk, mēs nezinām kā. Kaut arī viņi to nesponsorē, bet kaut kur tur atrodas Sēkla, kas ir iepriekšnolemta.

128 Ikviens, kas zina kaut ko no Bībeles, zina, ka tā netikle bija iepriekšnolemta. Protams, bija! Viņa ne... Bībele saka: "Viņa neaizgāja bojā līdz ar neticīgajiem." Pareizi. Viņa ticēja vēstījumam tam laikam.

Un Dievs caur Saviem vēstnešiem iedeva viņai zīmi. Sacīja: "Paņem sarkanu virvi un piesien to pie savas..." Sacīja: "Atceries, ja tu nepiesiesi jeb neatstāsi to auklu tai vietā, pa kurieni mēs izbēgām, mēs nebūsim atbildīgi par mūsu zvērestu." Un sacīja: "Ja jūs būsiet tam ārpusē, mēs nebūsim atbildīgi." Ak vai! "Rahāba, ikvienu iepriekšnolemto sēklu, kas tur atrodas, dodies turp un sameklē to. Ieved savu tēti, savu māti! Jo mēs tikko kā iznācām, būdami zem šī izpirkuma, tur Ēģiptē, un visi, kas neatradās zem šīs zīmes, aizgāja bojā. Rahāba, es dodu tev zīmi. Tā ir zīme. Un es saku, Tā Kunga Vārdā, uzliec to! Es viņu pazīstu, to vēstnesi. Es pazīstu dusmības eņģeli, Jozuu. Viņš ir Dieva eņģelis iznīcināšanai. Es viņu pazīstu, un viņš zina, ka tur ir jābūt izliktai zīmei. Tu to izkar, es jums galvoju. Es dodu zvērestu." Un arī Dievs deva zvērestu, ka tas, kas atradīsies ārpus tā, aizies bojā, bet viss, kas atradīsies zem tā, dzīvos.

129 Un tagad, tas pats zvērests ir šodien, tas pats, redziet: "Es neļaušu jums aiziet bojā līdz ar tiem, kuri netic vēstījumam." Un viņi...

Viņa bija dzirdējusi par paveiktajiem darbiem, un viņa bija tam noticējusi. Taču viņa bija... Viņa un viņas tēvs, un pāris brāļi vai vēl kāds - tie bija vienīgie visā pilsētā, kas tam noticēja.

130 Vai redzat, cik nedaudzi tie ir? Tikai viens *šeit* un *tur*, neliela ģimene no vesela štata. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Precīzi, lūk, mēs runājam par faktiem. Mēs... Ja jūs gribat redzēt, kas ir prototips, tad no sākuma jums ir jāierauga paraugs. Tev ir jāierauga, kāda ir ēna, tad tu zināsi, kā izskatīsies tā īstā lieta. Saprotat?

Bija parādīts Viņa spēks. Dieva sods tuvojas. Lai izglābtos, viņiem ir jānotic. Tieši tā.

131 Un šie...šie puiši devās uz turieni, šie vēstneši, un piesaistīja to iepriekšnolemto sēklu, kas noticēja. Viņas nams kļuva kā baznīca, lai uzņemtu šos vēstnešus. Savās baznīcās viņi tos neielaistu. It nemaz. Saprotat? Tāpēc viņa...

Arī jums viņi neļaus. Viņi iztrieks jūs ārā, ja jūs pateiksiet kaut ko par to. Jā. Saprotat?

Visi tie no viņas pilsētas, kuri noticēja, pagāja zem tās zīmes.

Tieši to mums labāk vajadzētu izdarīt šodien. Ja jūs gribat, lai tiek izglābti jūsu tuvinieki, tad labāk ievediet viņus tieši tagad. Saprotat?

132 Kad Dieva dusmība iznīcināja to lielo pilsētu, apliecinātā zīme saglabāja viņas māju drošībā. Āmen. Kas? Zīme bija uz viņas...tas ir, zīme bija uz viņas mājas, kad pārējā pilsēta sagruva. Kas tas bija? Kas tas bija? - Jozua, Dieva vēstnesis! Pats Dievs atzina Sava vēstneša vēstījumu. Āmen! Tas to pierādīja! Tas to pierādīja. Viņi atzina vēstījumu. Viņš atzina Sava vēstneša vēstījumu. Un, kamēr visa pārējā pilsēta sagruva, tur virs durvīm stāvēja Rahābas koši sarkanā zīme, bet visi pārējie aizgāja bojā.

Uzreiz pēc tam uz priekšu devās iznīcinošie eņģeļi un iznīcināja visu, kas atradās pilsētā, netika atstāta pat nekādas mantas daļiņa. Viens paņēma kādas mantas (no tās konfesijas), un viņam bija jāaiziet bojā ar to. Paņēma un iznīcināja pilnīgi visu! "Lai nolādēts ir tas, kurš mēģinās to uzcelt. Viņa pirmdzimtais mirs, kad viņš to uzsāks," un tā tālāk. Dievs to šādi nolādēja, to milzeni, kas noraidīja žēlsirdības un žēlastības vēstījumu, kaut arī viņi bija labi nodrošinājušies.

133 Daudzi cilvēki šodien domā: "Es piederu draudzei un tāpēc esmu pilnīgā drošībā." Neticiet tādām blēņām.

Tad, kad "asinis būs jums par zīmi". Tagad Gars ir jums par Zīmi, tā Dzīvība, kas bija Asinīs.

134 Tā pati, aizdomājieties, tā pati zīme, kuru viņi izmantoja Ēģiptē, tā pati dzīvības zīme, kas bija Ēģiptē...bija Ēģiptē, Dievs to pašu simbolu izmantoja arī tur. Jozua, pilnīga Kristus līdzība, bija uzticīgs tai apliecinājuma zīmei, kuru bija sludinājuši viņa vēstneši. Jozua, kad viņš sacīja, viņš sacīja: "Neaiztieciet to namu vai jebko, kas atrodas tajā. Tas ir saglabāts Tam Kungam." Āmen!

Pagāne, netikle, ielasmeita, taču viņa izdzirdēja un noticēja, un viņa pielika zīmi.

Nav nozīmes, cik zemu tu esi nolaidies grēkā, ko tu esi izdarījis, tam ar to nav nekāda sakara. Pieliec

Zīmi. Tas ir tev. Ja tu jūti savā sirdī, ka kaut kas tevi velk, tad tas ir priekš tevis. Pieliec Zīmi. Un varenais Jozua...

135 Vārds *Jozua* nozīmē "Jehova glābējs". Tāpat arī vārds *Jēzus* nozīmē "Glābējs". Un Jozua, kad viņš uzzināja, ka viņa vēstneši...

Viņa vēstneši atgriezās un sacīja: "Es paklausīju tavām pavēlēm. Un, zini, mēs tur atradām vienu sievieti, kad mēs atskaņojām lentu ierakstus. Mēs atradām sievieti, kas noticēja. Un mēs pateicām viņai, ko tas visiem nozīmēs, kuri ieies zem tās sarkanās zīmes, zem tās nosacījuma zīmes. Es to sludināju. Vai tu respektēsi to, Jozua?

"Es jūs sūtīju to paveikt." Āmen.

Un tad, kad Dievs to respektēja, tas nams netika iznīcināts. Un pēc tam, kad Jozua tur nostājās un deva signālu iznīcināt pilnīgi visu, un visi devās uz priekšu, bet Rahāba un visi viņas ļaudis atradās pareizajā vietā, un viss viņu īpašums (āmen, āmen), viss viņu īpašums, kas atradās namā, bija drošībā. Viņi tur vienkārši atradās, un viņiem nevajadzēja skatīties ārā pa logu. Viņi varēja lasīt Rakstus, kamēr risinājās cīņa.

Viņa atnāca un atrada labvēlību...atrada armijas ģenerāļa labvēlību un tika paaugstināta, un atbrauca uz Bētlemi, viņai tika piešķirta viņas daļa. Un viņa dzemdēja...viņa dzemdēja ievērojamo dēlu, un tas ievērojamais dēls dzemdēja citu ievērojamu dēlu, un tas ievērojamais dēls dzemdēja citu ievērojamu dēlu, līdz atnāca Tas varenais ievērojamais Dēls. Tā tik uz priekšu caur Obeda līniju un tālāk caur Isaju, un tālāk caur Dāvidu. Tā tas ir, netikle Rahāba, jo viņa noticēja vēstnesim. Viņa pielika zīmi, un viņas nams tika izglābts, vai arī viņa būtu aizgājusi bojā tur, kur viņa atradās.

136 Tagad klausieties uzmanīgi. Ak, tā teikt, jūs to atpazīstat? Visi, kas bija zem tā, tika izglābti Ēģiptē. Visi, kas bija zem tā, tika izglābti Jērikā. Visi, kas ir zem Tā, tiks izglābti šodien. Asiņainais, saistītais...asiņainais Jērs ir Jēzus Kristus prototips.

Vēstule Ebrejiem 13:10 un 20. Man nav laika to izlasīt. Pierakstiet to. Es grasījos to izlasīt. Tas ir nosaukts par "mūžīgo derību". Jēzus Kristus Asinis ir nosauktas par "mūžīgo derību". Tieši tā! "Mūžīgā derība."

Kāpēc gan tā nav nosaukta par "bezgalīgo derību"? [Tulkojums no angļu valodas-Tulk.] Jo tā nebija bezgalīga. Kad mēs esam izpirkti, tā beidzas. Tā ir *mūžīga*, kas nozīmē "noteiktu laika daudzumu", līdz šis laiks beidzas. Vēl vienas vairs nebūs. Kad laiks beigsies, mums nevajadzēs nekādu derību. Taču, kamēr laiks nav beidzies, mums ir vajadzīga derība.

137 Un tā, atcerieties, Vēstule Ebrejiem 13:10-20, mūžīga derība. Ar Asinīm nostiprinātais Dieva apsolījums atbrīvo mūs no grēka. Āmen. Viņā nav grēka, ne grēka, ne egoisma, ne miesas.

Pielūdziet Viņu un dariet redzamu Viņa apsolīto spēku! Ar Asinīm nostiprinātās, ar zīmi nostiprinātās Dieva derības ļaudīm ir Jēzus Kristus Gars, kas padara redzamu šo derību: "Kas Man tic, tos darbus darīs, ko Es daru." Saprotat?

Jaunā Derība! *Derība* nozīmē "līgums". Vai pareizi, doktor Veil? *Derība* nozīmē "līgums". *Jaunā Derība* nozīmē "jaunais līgums". Vecā Derība bija veca, tā bija saistīta ar jēru, kura dzīvība nevarēja atgriezties un nonākt pār ticīgo. Jaunā Derība bija Dieva Jērs, un Viņa Dzīvība atgriežas un nonāk pār mums. Asiņu Dzīvība! Asinis ir Dzīvība Jaunajā Derībā, redziet, Dzīvība ir no Jēra Asinīm, un tas nozīmē Jauno Derību, jaunu līgumu.

Tas, ko sacīja Dievs: "Pēc šīm dienām Es rakstīšu Savus likumus uz viņu sirds miesas plāksnēm." Redzat? Redzat? Nevis uz akmens plāksnēm un nevis jēra asinis, par ko tu varēji pateikt: 'Jā, man...man šeit ir asinis, nu, ko tad, tā teikt, man tagad darīt?' Bet gan uz tavas sirds plāksnēm, saprotiet: "Es slēgšu Gara derību ar ļaudīm."

138 Un tas dara redzamu Viņa spēku. Jāņa Evaņģēlijs 14:12 saka: "Kas Man tic, tas arī tos darbus darīs, ko Es daru."

Jaunā Derība ir jaunais testaments, jauna Dzīve, tas parāda, ka Jēzus mūsu dēļ ir piepildījis ikvienu prasību, ko Dievs pieprasīja, lai atvestu mūs atpakaļ, īstenus Dieva dēlus un meitas, zem Asinīm, kur vairs nav nekāda nosodījuma.

Vēstule Romiešiem 8:1: "Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekāda nosodījuma [pazudināšanas]," nevis tiem, kas Tam *tic*, bet "tiem, kuri ir Kristū Jēzu, kas nedzīvo vairs saskaņā ar miesu, bet saskaņā ar Garu. Un Mans Vārds ir Gars un Dzīvība." Redzat? Ak, es varētu paņemt šo tēmu un runāt vēl kādas pāris stundiņas. Bet mēs pasteigsimies to pabeigt.

Vairs nekāda nosodījuma; brīvi no grēka, brīvi no šīs pasaules rūpēm, nekāda nosodījuma. Kāpēc? -

"Tiem, kas ar vienu Garu ir kristīti vienā Ķermenī." Tur ir pieliktas Jēra Asinis. Debesu Dievs ir pieņēmis tevi un tavu...Viņa Dzīvība ir jūsos, un jūs esat Dieva dēli un meitas.

Tavs raksturs ir Dieva raksturs. Vai tad tā ir kaut kāda muļķošanās? - It nemaz! Dievs ir Tiesas Dievs. Viņš ir izlabošanas Dievs. Visam ir jābūt iztaisnotam. Nekas cits nederēs. Lūk, kāds ir tavs raksturs, jo tev ir tava Tēva raksturs. Saprotat?

139 Kas? Šī dzīvība, skatieties, kad šī dzīvība tiek paņemta no asinīm... Saprotat? Tiek paņemta pati dzīvība. Bija vajadzīga dzīvība, kas ir asinīs. Saprotat? Asinis tika uzziestas, bet dzīvība toreiz nevarēja nonākt uz ticīgā, jo tā bija dzīvnieka dzīvība. Nevis dzīvība...

Taču, redziet, cilvēciskās būtnes vietā tā bija pār-pār-pārcilvēciska Būtne. Saprotat? Un tagad tas padara cilvēku ne tikai par vienkāršu cilvēku, bet tas jau ir Dieva dēls un meita, no tās daudz-daudz-daudz-daudz pārākās Dzīvības, kas bija Viņā un kas atgriežas un nonāk pār tevi; un izmaina tevi no grēcinieka, no pasaulīgā, no draudzes locekļa, no konfesionāla apmeklētāja uz no augšas dzimušu kristieti, piepildītu ar Garu; Dieva Dzīvība vienkārši plūst no tevis, kā dzirksteles no kalēja laktas, kad tu dzīvo, pilns ar tikumu un mīlestību, un maigumu un...kad Svētais Gars virzās, runā. Ak vai! Te nu tas ir. Un kā tad? - Klausoties vēstījumu, vērojot Uguns Stabu, šī svētītā paļāvība, ka es esmu pārgājis no nāves Dzīvībā. Tad nav vispār nekāda nosodījuma.

140 "Ja mūsu sirdis mūs nenosoda [nepazudina], tad mēs saņemam to, ko lūdzam," redziet, mēs zinām. Bet, ja mūsu sirdī ir grēks, tad tas mūs nosoda, mēs...mēs tikpat labi varējām vispār nesākt. Saprotat? Jums ir jātiek vaļā no grēka. Un vienīgais veids, kā tu vari atbrīvoties no grēka, ir ieiet Viņā. Lūk, kāds ir vienīgais patvērums no grēka - Kristus.

Neaizmirstiet, derības Asinis...derības Asinis netiek atzītas, ja nav Zīmes. Tu nevari. Tu nevarēsi. Tu sacīsi: "Nu, es...es esmu svētdzīvē, nošķirts no tām lietām." Tā nav Zīme. Gars, lūk, kas ir tā Zīme, Kristus Gars pār tevi. Noticiet tam!

141 Lūk, paskatieties, Vārds pārliecina mūs par apsolījumu. (Es te esmu ielicis visas šīs tēmas. Teju vai visu dienu varētu sludināt, ziniet.) Saprotat? Vārds pārliecina mūs par apsolījumu, jo Tas ir apsolījums. Vārds ir tas Apsolījums, un Vārds ir Dievs, un Vārds ir...ir mūsējais. Un mēs kļūstam par Vārdu, un Vārds kļūst par mums. "Ja jūs paliksiet Manī un Mans Vārds jūsos," tādējādi, redziet, tas vienkārši kļūst par vienu lielu ģimeni. Saprotat? Tas mūs pārliecina. Kāpēc? - Nu, tā ir daļa no mums. Saprotat? Redzat? Saprotiet, Tas kļūst par daļu no mums. Kāds temats! Nu, labi. Tas mūs pārliecina, apsolījums.

142 Šī Zīme ir apliecinājums tam, ka ir veikts pirkums un ka tas ir pieņemts. Lūk, tu nevari dabūt biļeti no dzelzceļa kompānijas, kamēr tu neesi samaksājis cenu. Un vienīgais veids, kā tu samaksāsi cenu, ir to samaksāt. Pareizi. Kā? - Ticēt tam? Pieņemt To. Pilnīga paklausība visam Dieva Vārdam dod tev tiesības uz Zīmi. Pilnīga paklausība! Nevis tikai daļai no Tā, cik nu tālu iet tava konfesija, bet gan Tam visam. Pilnīga paklausība Vārdam, kas ir Kristus, ieved tevi Kristū.

143 Nu, kā būtu, ja tu viss būtu iekšā, bet tavas kājas karātos ārpusē? Kā būtu, ja tu būtu iekšā, bet tavas rokas karātos ārpusē? Gandrīz viss no mums būtu iekšā, bet sirds atrastos ārpusē? Saprotat? Saprotat? Sirds vēl ir šajā pasaulē? Redzat? Bet mēs tā nedarām.

Pilnīga, absolūta paklausība padara tevi un Vārdu par Vienu. Tu tici Tam, katram sīkumam. Un Tas viss ir tevī, un tu vēro, kā Tas darbojas caur tevi.

Tu nesaisties ar tādiem, kas dara nejēdzības. Saprotat? Tu esi kristietis. Nav nozīmes tam, ko kāds saka, tas tevi neaizskars. Tu esi Kristū. Tu esi pilnīgā drošībā.

Kad pie durvīm klauvē nāve, viņai nav nekādas ietekmes, saprotiet, it nekādas. Kāpēc? - Tā ir tikai pāriešana no *šejienes* uz Turieni.

144 Vecums nenozīmē pilnīgi neko. Tu jau esi brīvs no vecuma. Tu esi Mūžībā, jo tu esi Viņā. Viņš ir mūžīgs. Nav pilnīgi nekādas nozīmes, vai tu esi jauns, vecs, pusmūžā, lai kāds tu arī nebūtu. Skaists, neglīts, īss, resns, tam nav pilnīgi nekādas nozīmes. It nekādas.

Tu vairs neuztraucies par tām visām lietām. Tu...tu esi to jau atstājis aiz muguras. Tu esi miris. Jūsu dzīve ir apslēpta Dievā caur Kristu. Tu esi tur apzīmogots ar Svēto Garu, staigā Kristū. Vienīgais objekts, uz kuru tu skaties, ir Kristus. Tas arī viss. Tas ir Vienīgais, kuram tu seko. Ak vai! Nav nekāds brīnums, ka mēs mēdzām dziedāt šo īso dziesmiņu!

Katru dienu ceļā ar mīlestību pildi mani,

Kad kopā ar debesu Balodi eju es.

Ļauj man visu ceļu smaidot un ar dziesmu iet,

Piepildi manu...

145 Ļauj man būt brālim. Ļauj man dzīvot pēc tā piemēra, kādam pēc Kristus vārdiem ir jābūt cilvēkam. Ļauj man būt brālim priekš brāļa, brālim priekš māsas. Ļauj man būt kalpotājam priekš kalpotājiem. Ļauj man būt piemēru piemēram. Ļauj man parādīt šai pasaulei, ka šis Vārds ir Kristus. Vienīgais veids, kā es to varu izdarīt, ir ienākt Viņā. Jo es nevaru to izdarīt pats, arī jūs nevarat to izdarīt. Taču lai Vārds un jūs kļūstat par Vienu, tad Tas dzīvos pats par sevi. Tu būsi staigājoša Jēzus Kristus vēstule, kad Viņš pārņems pilnīgu kontroli, kontroli pār tevi, lai piepildītu katru Vārdu.

Ja Viņš virzās, lūk, *turp*: "Es gribu darīt, lūk, To," bet tu saki: "Nē, nē, es Tam neticu," redzi, tu vēl neesi Vārdā. Saprotat?

146 Pilnīga... Tagad klausieties uzmanīgi. Pilnīga, lūk, pilnīga paklausība visam Dieva Vārdam dod tev tiesības uz Zīmi. Tādējādi, kad mēs lūdzam, mums ir jābūt Zīmei, ko uzrādīt kopā ar mūsu lūgšanu.

Ja tu saki: "Es lūdzu, Kungs, bet patiesībā man nav..." Nu, tev nav. Tik pat labi tu vari apstāties, saprotiet, lai... Rīkojies, no sākuma iegūsti Zīmi, saprotiet, jo Zīme ir tas, ko Viņš atzīs. Saprotat? Tieši tā!

Kad mēs lūdzam, tad mums ir jāuzrāda Zīme: "Kungs, es esmu pilnībā Tev pakļāvies. Es esmu nožēlojis visus savus grēkus. Es jūtu, ka Tu esi man piedevis. Es esmu kristīts Jēzus Kristus Vārdā. Svētais Gars ir uz manis. Tagad man ir šī vajadzība tavai slavai. Kungs, es to lūdzu. Tagad tas ir mans." Tad tur kaut kas tur it kā noenkurojas, fjū-fjū, tas ir tavs. Tas darbojas. Tad viss ir beidzies. Viss ir beidzies. Tas ir atrisināts. "Es lūdzu to. Es to lūdzu, man tas ir vajadzīgs. (Saprotat? Saprotat?) Es...es gribu to Tavai slavai." Nu, tas arī viss, tad Viņš tev to vienkārši iedod. Tad tu zini, ka tas ir tavs. Lūk, kā tas ir jādara, mūsu bērni, viss pārējais, mēs pieliekam Asinis. Ticam tam. Tas arī viss. Labi.

147 Ko Viņš tad dara? - Kad tev ir...kad vari uzrādīt Zīmi kopā ar tavu lūgšanu, tas parāda, ka tu esi nonācis līdz pilnīgai paklausībai Dieva Vārdam. Kad tev ir Zīme, tas parāda, ka tu esi pakļāvies katram Vārdam. Tādējādi tu un Vārds esat viens, tu prasi tikai to, kas tu esi. Saprotat? Saprotat? Tad tu zini.

Ja es saku šai rokai: "Paklausi mani, izstiepies un paņem to kabatlakatiņu!" Tā to dara. Redziet, roka man klausa. Kāpēc? - Tā ir daļa no manis. Saprotat?

Tādējādi, kad tu un Vārds kļūstat par vienu, katrs apsolījums (slava Dievam!), katrs apsolījums ir tavs. Tas tev pakļaujas. Tad tu vēlies būt uzmanīgs ar to, ko tu gribi darīt. Tu neliksi savu roku ugunī, lai vienkārši pateiktu: "Paskaties, ko es daru." Ak, nē, nē! Saprotat? Taču, ja tajā ugunī atrodas kaut kas, kas man ir jāpaņem, tas mani paklausīs. Saprotat? Saprotat? Tā tas ir. Redziet, tu gribi būt vērīgs ar to, ko tu dari.

Tieši tāpēc Svētais Gars to visu dāvā visai atturīgi, jūs saprotat, ko es ar to domāju, jo daži... Tu negribi to... Īsts Dieva kalps ar To nelielīsies, saprotiet. Tā tas ir. Tā ir šova taisīšana.

Kad mēs lūdzam, mēs uzrādām Zīmi. Tas parāda, ka mēs esam pilnībā pakļāvušies.

148 Pāvils mums saka: "Asinis runā." Tas...ikviens zina, ka asinis burtiski nevar runāt pašas par sevi. Tas ir ķīmiskais sastāvs. Vai pareizi? Cik daudzi to zina? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Bet cik daudzi zina, ka asinis runā? ["Āmen."] Ja vēlaties to pierakstīt, tā ir 1. Mozus grāmata 4:10. Dievs sacīja: "Kas ir ar tavu brāli?" Sacīja: "Viņa asinis brēc no zemes pret tevi." Āmen! Vai pareizi? Viņa asinis runāja. Aleluja! Dievs sacīja: "Kas ir noticis ar tavu brāli?"

Tas sacīja: "Vai tad es esmu sava brāļa sargs?"

Sacīja: "Viņa asinis brēc. Viņa asinis brēc." [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.] Tā ir zīme. Tā ir zīme, ka viņš tika nogalināts. Ābela asinis brēca pret viņu.

149 Un tā, jūs redzat to 1. Mozus grāmatā 4:10, pēc tam vēstulē Ebrejiem 12:24, izlasīsim. Ebrejiem 12:40, tur ir teikts: "Jēzus Asinis runā spēcīgāki nekā Ābela asinis."

Redziet, Ābels, viņš bija taisns vīrs. Viņš nomira. Viņš nomira, nevainīgs, jo viņš bija Ceļā. Viņš bija Ceļā, stāvot par to īsto atklāsmi, kas viņam bija. Viņš runāja. Tās brēca! Ābela taisnīgās asinis brēca pret Kainu.

Bet Jēzus Kristus Asinis ne tikai brēca, Tās izpirka. Āmen! "Tās runā spēcīgāk." Tās padara jūs par dēliem un meitām. Tās apslēpj jūs no Dieva dusmības. Saprotat? Ābela asinis nevarēja apslēpt Kainu, saprotiet, bet Jēzus asinis var. Āmen!

Tāpēc nāc ārā, vecais Kain, ja tu esi bijis Vārda vajātājs un esi sacījis: "Brīnumu laiks ir beidzies. Tas viss ir kaut kādas blēņas," un tā tālāk.

Tās brēc, saproti. Jēzus Kristus asinis brēc, bet Tajās ir piedošana, ja tu vienkārši Tās pieņemsi. Kaut

mēs varētu vēl nedaudz pie tā pakavēties, saprotiet, "Asinis runā spēcīgāki".

150 Ticiet drošībai un pēc tam pielieciet... Saprotiet, ticiet, lai... Lūk, kamdēļ jūs gribat ticēt. Redziet, jūs gribat paši savu drošību. Jūs ticat, lai iegūtu jūsu pašu drošību un pēc tam pieliekat Zīmi visai ģimenei. Saprotat? Tu sacīsi: "Kā tad es varu to izdarīt?" Pieprasi to! Ja Tas darbojas uz tevis, tad tu un Vārds kļūstat par vienu. Āmen! Āmen! Saprotat? Redziet, tas darbojas uz jums abiem - tu un Vārds esat viens, pēc tam piemēro To saviem bērniem, piemēro To saviem tuviniekiem.

Tāpat kā izdarīja Rahāba, viņa piemēroja zīmi savam tēvam, viņa piemēroja to savai mātei, viņa piemēroja to saviem brāļiem un māsām, un viņa ieveda viņus visus iekšā.

Piemēro To, saki: "Kungs, es dodos pēc mana dēla. Es dodos pēc manas meitas. Es viņu pieprasu: 'Sātan, laid viņu vaļā!' Es nāku pēc viņas. Es piemēroju savu Zīmi, Svēto Garu. Ak, Svētais Gars, kas dzīvo manī, satver manu meitu. Es tagad eju pie viņas ar Tavu svaidījumu pār mani." Viņš to izdarīs. Āmen.

151 Tieši to viņi izdarīja Ēģiptē. Tieši to viņi izdarīja Jērikā.

Ja jūs gribat izlasīt vēl vienu vietu, tas ir Apustuļu darbos 16:31. Pāvils pateica virsniekam: "Tici, es esmu vēstnesis šim laikam. Tici uz Kungu Jēzu Kristu, tad tu un tavs nams tiks glābti." Vai pareizi? Tici sava nama dēļ, ieved viņus visus zem tā. "Tagad tu esi redzējis, kā Debesu Dievs izdara brīnumu. Tas ir pirms tiesas. Vai tu tam tici?"

"Jā! Ko lai es daru?"

Viņš sacīja: "Piecelies un liecies kristīties." Pāvils izveda viņu ārā un kristīja, sacīja: "Tagad tici uz Kungu Jēzu Kristu, un tu un tavs nams tiksit glābti."

Ticēt kam? - ticēt Kungam Jēzum Kristum tava nama dēļ, pieliec Zīmi savam namam.

Tātad, ko jūs darāt, kad jūs to piemērojat savam namam? - Izmetiet ārā visus atkritumus. Aizvāciet visus īsos svārciņus, šortus un kārtis, un cigaretes, un televīzijas, lai kas tas arī nebūtu, un izmetiet to aiz durvīm, kad ejat piemērot Zīmi; uz vietas jūs nesēdēsiet. Tieši tā. Nesiet to visu ārā. Visas tās dejas, ballītes, rokenrolus, neķītrus žurnālus, to, kas ir no šīs pasaules, izmet to ārā pa durvīm, saki: "Mēs attīrām visu šo vietu."

152 Tāpat kā izdarīja Jēkabs, viņš pateica savai sievai un pārējiem, sacīja: "Attīriet jūsu drēbes un visu pārējo. Izmetiet tos dieviņus." Āmen.

Vai zināt, ko pirms šķērsošanas pateica Jozua? - Viņš sacīja: "Izmazgājiet savas drēbes, neejiet pie savām sievām, un tā tālāk, un sagatavojieties, jo pēc trim dienām mēs šķērsosim Jordānu." Āmen. Viņš gatavojās, lika klāt zīmi. Āmen. Lūk, kas tas ir.

Sagatavojieties. Pielieciet To. Ticiet Tam. Lai jūsu bērni, lai jūsu ģimene, lai jums mīļie cilvēki redz To jūsos. Pareizi. Tas darbosies. Tieši tā!

Pēc tam piemēro Zīmi lūgšanā, apdomīgi, ticot. Piemēro To ar tādu mīlestību, un tā tālāk, līdz tu zināsi, ka tas īstenosies...ka tas notiks. Tas arī viss. Pieliec to paļaujoties, ticot, ka Tas palīdzēs. Kad tu runā ar to bērnu, kad tu runā ar savu vīru, runā ar savu sievu, runā ar šo tuvinieku, tici, ka Tas palīdzēs. Vienkārši stāvi tur un saki: "Kungs, es esmu viņus pieprasījis. Viņi ir mani. Es iegūstu viņus Tev, Kungs."

153 Piemērojiet To un izveidojiet sev apkārt tādu atmosfēru, lai viņi vienkārši atrastos Tajā. Saprotat? Ak, tu esi...tu esi... Ja tev ir Zīme, tu radi sev apkārt tādu garu, tādu spēku, ka tad, kad tu ej, cilvēki zina, ka tu esi kristietis. Viņiem patīk, ja tu viņiem kaut ko pasaki. Viņi tic taviem vārdiem. Viņi turas pie tā, ko tu pasaki. Saprotat? Tā tas ir.

Pieliec Zīmi, tad staigā ar To. Pieprasi savu ģimeni. Tev tas ir jādara tagad, šis ir vakara laiks! Lūk, jūs jau ilgi esat klausījušies, tagad ir vakara laiks. Tas ir pielikšanas laiks. Vienā no šīm dienām nonāks dusmība, tad varbūt būs par vēlu. Saprotat? Pielieciet Zīmi ar pārliecību.

154 Ja gribat to izlasīt, tad to var izlasīt, lūk... Mana Rakstu vieta, kuru es pierakstīju ir... Izlasiet Efeziešiem 2:12, ja gribat to atzīmēt. Ievērojiet, vēstulē Efeziešiem 2:12, kad jūs to lasīsiet, ir teikts, lūk, ka "mēs nekalpojam mirušajiem darbiem, bet mēs kalpojam dzīvajam Dievam ar dzīviem darbiem". Āmen! Ak vai! Ar dzīviem darbiem, dzīvām zīmēm. Vai jūs ticat dzīvām zīmēm? [Sanāksme saka: "Āmen."- Tulk.] Atzīmējiet arī vēstuli Ebrejiem 9:11-14, ja gribat to pierakstīt. Dzīvas zīmes, dzīvi darbi, pielieciet to!

Nevis mirušas ticības mācības: "Es aizvedīšu savu puiku uz baznīcu un parūpēšos, lai viņš pievienojas draudzei."

Viens puisis kristietis, labs draugs, īsts biedrs, viņš...viņš atnāca uz šejieni, tika kristīts. Viņa māte

sacīja: "Kā gan es vēlētos, ka tu būtu aizgājis uz kādu lielāku draudzi, ja jau tu gribēji kristīties." Redzat? Saprotiet, viņš vienkārši negribēja tās vecās, mirušās ticības mācības un pārējo. Saprotat?

155 Mēs nekalpojam mirušām mācībām un mirušiem dieviem. Mēs kalpojam dzīvajam Dieva, kura Asinis reiz tika izlietas, un mums ir pielikta Zīme, lai arī mēs dzīvotu. Āmen. Tieši tā!

Nekalpojiet kaut kādām mirušām mācībām. Tās noliedz pat kaut ko tādu kā šī Zīme. Viņi saka: "Brīnumu laiks ir beidzies. Nav nekā tāda kā Kristība ar Svēto Garu." Kāpēc pievienoties kaut kam tādam? Saprotat? Nedariet to.

Pielieciet Zīmi, pēc tam kalpojiet dzīvajam Dievam, lai darītu dzīvus darbus, dzīves zīmes; zīmes, kas dziedina slimos, augšāmceļ mirušos, pareģo notikumus, runā mēlēs, izskaidro, vienmēr pilnīgi pareizi, pravieto un saka, ka notiks *tas un šitas*, parāda zīmes tur augšā debesīs un uz zemes, zīmes un brīnumus, āmen, runā tieši to, par ko runā Bībele, ka tas notiks. Kalpojiet dzīvajam Dievam, pielieciet Zīmi!

156 Neejiet uz tām baznīcām un nepievienojieties tiem vecajiem, mirušajiem darbiem un visam kam tādam, jo viņi pat netic tādām lietām kā zīmes. Taču mēs, kas ticam, āmen, zinām, ka... Viņi saka: "Nekā tāda, kā zīmes, nemaz nav. Tas...ak, tās ir blēņas. Tas, par ko viņi tur runā, ir neprāts. Nu, nekā tāda taču nav. Nu, jūs, sievietes, ak, jūs...nu, jums nevajag uztraukties par jūsu apģērbu?" Tam ir nozīme! Tā ir teikts Bībelē! "Vai tad jūsu matiem ir kaut kāda...?" Tā ir teikts Bībelē!

"Tās ir tikai nesaskaņas, saprotiet: nepieskaries, neņem, neēd." Viņš ir Dievs. Saprotat? Lūk, tam noteikti ir nozīme.

157 Lūk, viņi domā, ka tas ir neprāts. Taču mums, kuri tic un zina Patiesību, mēs zinām, ka Tā ir Viņa dzīvā Klātbūtne, jo tā dara tās pašas lietas, ko Viņš darīja, kad Viņš bija šeit uz zemes. Āmen.

"Ak," viņi saka, "viņi tikai iztēlojas, ka viņi redz to Uguns Stabu." O, nē! O, nē! Mēs neko neiztēlojamies.

Viņi domāja, ka arī Pāvils ir To iztēlojies. Ēģipte domāja, ka Israēls to ir iztēlojies, taču Tas aizveda viņus uz apsolīto zemi. Tieši tā! Mēs to neiztēlojamies.

158 Vēstule Ebrejiem 13:8, jūs zināt: "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi (ja jūs to pierakstāt), redziet, ka "Viņš ir tas pats". Tā nav...tā nav kaut kāda iztēle.

Kad es pierakstu šīs Rakstu vietas, es izrakstu...es zinu, kur ir šīs Rakstu vietas, un šādi es virzos. Saprotat?

Lūk, tā ir Viņa dzīvā Klātbūtne, jo Viņš dara to pašu šajā Garā. Lūk, ja tas būtu novirzījies un kļuvis par kaut kādu ticības mācību vai konfesiju, mēs uzreiz saprastu, ka tas nav Kristus. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ja es būtu vedis jūs kaut kādā mācībā vai vēl kaut kur, tad es būtu kādas konfesijas sūtīts. Taču es jums nedodu kaut kādas ticības mācības, un es jums nemācu konfesijas. Es mācu jums Dieva Vārdu, kas ir Jēzus Kristus augšāmcelšanās spēks, atklāts ne tikai man, bet arī ikvienam, kas to vēlēsies. Saprotat? Tāpēc tu...

159 Tu esi mans brālis. Es neesmu kaut kāds īpašs cilvēks, bet tu it kā mazs cilvēks. Dievā mēs visi esam mazas personas. Saprotat? Mēs esam Viņa mazie bērniņi. Mēs nezinām neko, kas mums patiešām būtu jāzina. Viņš ļauj mums zināt tik daudz, cik Viņš vēlas, un mēs esam Viņam pateicīgi par to, ko mēs zinām par Viņa svētībām. Un es nepaturu to sev, es vēlos dalīties tajā ar jums. Saprotat? Es gribu, lai jūs ieejat Tajā, un es gribu, lai jūs dabūjat to Zīmi. Bet, ja jūs to neesat izdarījuši... Daudzi no jums, vairums, to jau ir izdarījuši. Taču, ja kāds no jums to vēl nav izdarījis...

Es to saku arī audio ierakstam, jūs saprotat. Un daudzi... Es nerunāju šeit draudzē; es domāju, ka mēs visi esam izgājuši. Taču, iespējams, tūkstošu tūkstoši klausīsies šo ierakstu. Un tā...tā ir kalpošana. Kāds tur iezagsies Jērikā, ziniet, ar audio lenti, tāpēc mēs gribam...mēs gribam aizsniegt to iepriekšnolemto Sēklu, kad tas tur nonāks, saprotiet, jo tuvojas dusmība.

160 Mēs zinām, ka tā ir dzīvā Dieva Klātbūtne, kas pierāda, ka Dievs ir Viņu augšāmcēlis saskaņā ar Savu apsolīto Vārdu. "Vēl tikai mazu brīdi un pasaule Mani vairs neredzēs. Jērika, Ēģipte, viņi Mani vairs neredzēs. Bet jūs Mani redzēsiet, jo Es..." ("Es" - tas ir personas vietniekvārds, atsauce vienmēr ir uz to. Redzat?) ..."Es būšu ar jums. Es esmu tā Zīme. Mana augšāmcelšanās ir tā Zīme. Darbi, ko Es daru, tie apliecinās jūs, apliecinās Mani jūsos."

"Tāpat kā bija Lata dienās, tāpat būs, kad atnāks cilvēka Dēls, kad parādīsies vakara vēstījums."

"Jo vakarā būs vēl Gaisma. Vakara laikā parādīsies Gaisma." Ak, slava Dievam! Tāda sajūta, ka varētu izskriet cauri karaspēkam un pārlēkt pāri mūrim! Saprotat? Saprotat? "Vakara laikā būs gaisma." Tā tas ir. Tā teica pravietis. [Caharijas 14:7]

"Es būšu ar jums. Es būšu ar jums Lutera periodā. Es būšu ar jums Veslija periodā. Es būšu ar jums vasarsvētku draudžu periodā; taču tieši vakara laikā atnāks Gaisma." Konfesijas novītīs, un tad tiks pielikta Zīme. Un visi tie, kas ir godīgi savās sirdīs, no visiem laikiem, bez...bez jums viņi nebūs darīti pilnīgi. Taču jūsos...

161 Līdzīgi kā galvai ir jāiet, lai aizvestu kāju. Galvai ir jāiet, lai aizvestu roku. Galvai ir jāiet, lai aizvestu sirdi. Galvai ir jāiet, lai aizvestu muti. Redziet, galvai ir jāiet.

Un tagad mēs dzīvojam tajā laikā, kad asinīm bija jābūt uzziestām uz durvju pārsedzes un uz ailēm. "Kad Es redzēšu asinis, kas ir zīme, Es paiešu jums garām."

Tagad es pasteigšos, cik vien ātri spēšu. Vēl tikai kādas piecas vai desmit minūtes, un mēs beigsim.

162 Pierāda, ka Dievs augšāmcēla Viņu no miroņiem. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Šodien Viņš dzīvo mūsu vidū. Un tas "Es" ir Kristus. Un tas "Es" būs ar mums, līdz beigsies... Tur ir teiks vienkārši "līdz beigām", kas nozīmē: līdz pasaules galam. "Es būšu līdz pasaules galam," saskaņā ar Viņa apsolīto Vārdu. Viņš to apsolīja. "Darbus, kurus Es daru, arī jūs darīsiet." Mēs to neuzskatām par kaut kādu muļķību. Tā ir Zīme. Tā ir tā Zīme.

163 Mēs pieņemam šo svēto Asiņu upuri. Mēs pieņemam Viņa upura Asinis, tad dodam... Viņš dod mums Dzīvību, Zīmi, Viņa apsolījuma zīmogu. Vai tad vēstulē Efeziešiem 4:30 ir teikts: "Neapbēdiniet Asinis?" - Nē. "Neapbēdiniet Svēto Garu, ar kuru jūs esat..." [Sanāksme saka: "Apzīmogoti"] ...Iegājuši derībā, ieslēgti. Jūs esat iegājuši derībā. Jūs esat. Zīme, Svētais Gars būs tas zīmogs. Kad kaut kas ir aizzīmogots aiz zīmoga, labāk ir to nenoraut. To nevar noraut, jūs...ne jau Dieva Zīmogu. Nē. Saprotat? Jo tu esi... "Neapbēdiniet Svēto Dieva Garu, ar kuru jūs esat apzīmogoti līdz savai izpirkšanas dienai, kad ķermenis tiks augšāmcelts."

164 Tā ir sēkla, pazīme, ka šajā sēklā ir Mūžīgās Dzīvības dīglis. "*Zoe*, Mana paša Dzīvība, un Es to atkal augšāmcelšu pēdējā dienā." Kad tu ej un dzīvo, tu esi pārliecināts, ka tevī ir Kristus Dzīvība, bet tu esi Viņā. "Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā Ķermenī un apzīmogoti tur ar Svēto Garu," (starp šādiem, lūk, ticīgajiem), "līdz tai dienai, kad Jēzus mūs augšāmcels." Ak! Pielieciet Zīmi! Lūk, ko mums tas nozīmē. Mēs gaidām, lai šis Upuris dāvātu mums Dzīvību, un Tas dāvā. Un tas dāvā mums Zīmi, un mēs pieliekam šo Zīmi, kas ir Zīmogs, līdz... Būt Tā līdzdalībniekam, cik gan tas ir vareni, būt līdzdalībniekam, kristītam ar šo vienu Garu šajā vienā mist...mītiskajā Ķermenī.

Vai es pareizi pateicu to vārdu, *mītiskajā*? Mistiskajā, mistiskajā Ķermenī, noslēpumainajā Jēzus Kristus Ķermenī. Redziet, Svētais Gars pateica: "Tu nepareizi izrunāji." Tik neskolots cilvēks kā es, bet Viņš pateica: "Tu nepareizi izrunāji." Es pateicu "mītiskajā", bet tas ir mistiskais Jēzus Kristus Ķermenis, noslēpumainais Jēzus Kristus Ķermenis. Es ne... Mums nav vajadzīga izglītība, mums ir vajadzīgs Svētais Gars. Tikai Viņš. Saprotat? Tikai Viņš. Jā, šeit kaut kur kādam tas bija par piedauzību, kādam izglītotajam, es ceru, ka tagad viņš to sapratīs pareizi. Noslēpumainais Ķermenis! Bija kāds iemesls, citādāk Viņš nebūtu izlabojis. Saprotat? Šobrīd Viņš ir tieši šeit. Viņš ir tieši šeit, pie kanceles. Viņš ir tieši šeit. Tas ir Viņš Saprotat? Ak!

165 Un Viņā nav nāves. Viņā nav bēdu. Viņā nav noguruma. Viņā nav grēka. Viņā nav slimību. Viņā nav nāves. Mēs atrodamies Viņā! Kad sātans cenšas tev kaut ko iedot, piemēram, slimību, vienkārši paņem savu Zīmi un piemēro to. Ak vai! Paņem savu Zīmi un pieliec To, jo tu taču esi prece, kuru ir nopircis Jēzus Kristus. Zīme liecina, ka par tevi ir samaksāts.

Viņš saka: "Kad tu nomirsi, ar tevi būs beigas."

Saki: "Tu kļūdies. Man ir nopirkta prece. Es esmu nopirkta prece. Man ir Zīme."

"Kas tā par Zīmi?"

Viņš zina, kas Tas ir. Nevajag, neniekojies ar viņu! Viņš zina, kas Tas ir. Lūk, varbūt tu parunāsi ar kādu no tiem sludinātājiem, un viņi sāks ar tevi strīdēties. Taču ne sātans, viņš to labi zina. Saprotat? Ak, jā. Viņš uzbruka tam divas vai trīs reizes, kārdināja, bet kļūdījās. Sātans zina, par ko tu runā. Vienkārši parādi šo Zīmi, un viņš aizbēgs. Jā.

166 Tāpēc ka, kas tas ir? - Tā ir aizzīmogota prece. Viņš nevar to atraut vaļā un ielikt tur kaut ko nepareizu. Saki: "Aizvāc savas rokas! Es esmu apzīmogots." Ak vai! Aizzīmogots produkts! Tieši tā! Tu esi nopirkts. Turi Zīmi virs savas neizkustināmās ticības Viņa apsolījumam un redzēsi, kā viņš aiziet. "Daudz spēj taisna cilvēka dedzīga lūgšana, darbodamās savā spēkā!" Redzat? Saprotat? Paņemiet to Zīmi. Lūk, kam tā ir domāta. Bet sātans tevi kārdina.

Viņš bija Ēģiptē, lai kārdinātu.

Nu, ziniet, todien, kad Rahāba izlika to netikli...kad netikle izkāra to virvi...to virvi, es varu iztēloties, kā daži no tiem kareivjiem smējās un uzjautrinājās, sacīja: "Nu gan tā sieva ir traka! Viņai kaut kas nav

kārtībā ar galvu. Paskatieties, ko viņa tur izkāra. Ha-ha! Nu, vai esat ko tādu dzirdējuši? Nu, doktors Džouns sacīja, ka tam nav nekādas nozīmes." Tam bija nozīme, jo vēstnesis no Dieva atnesa vēstījumu un viņiem to pateica.

167 Vai varat iztēloties, kā ēģiptieši runāja: "Paskatieties...paklau, paskat tik uz tiem prātā jukušajiem sektantiem, viņi ziež asinis! Ha-ha! Tas taču būs īsts bardaks, kad to visu vajadzēs nomazgāt! Ak vai! Tās lielās, smalkās mājas, uz tām visām ir asinis! Ak, cik pretīgi! Varu derēt, ka pēc pāris dienām tas izskatīsies briesmīgi. Tam nav pilnīgi nekādas nozīmes. Kāpēc? - Tā taču pateica *tāds un tāds* svētais tēvs." Taču tam bija nozīme. Jā. Tas kaut ko nozīmēja.

Tas kaut ko nozīmē arī mums, kuri Tam ticam. Saprotat? Vienkārši atcerieties jūsu nelokāmo ticību, kura jums ir šim Vārdam! Lūk, jūs vairs neesat Ieva. Saprotat? Jūs vairs neesat viens no tiem apšaubītājiem, nu, kas iet kompromisā ar sātanu. Jūs turaties pie katra Dieva Vārda. Saprotat?

Ieva sacīja: "Jā, tā teica Tas Kungs!"

Sātans sacīja: "Bet zini, Tas Kungs pavisam noteikti nedarīs kaut ko tādu tik jaukam cilvēkam, kāda esi tu. Ak, tu esi tik piemīlīga. Viņš nedarīs." O-o, jā, Viņš to darīs. Viņš pateica, ka Viņš to darīs.

"Nu, mans tēvs taču bija kalpotājs. Es esmu kalpotājs." Tur neko nevar darīt, bez Zīmes tu esi pazudis. Pār tevi ir dusmība, saprotiet, tas arī viss, ja nav šīs Zīmes. Saprotat? Jā. Viņš sacīja, ka Viņš to izdarīs, un Viņš to izdarīs. Tas...tas izšķir visu. Viņš saka, Viņš izdarīs.

"O, es domāju, ka brīnumu laiks jau..."

Jā, taču Viņš sacīja, ka nav beidzies. "Es esmu tas pats vakar, šodien un mūžīgi," redziet, tieši to Viņš pierāda.

Kas attiecas uz mums, mēs to zinām, bet viņi Tam netic. Taču mēs Tam ticam. Mēs zinām, ka tā ir Patiesība. Saprotat?

168 Lūk, atrodoties tajā, mēs kļūstam par Vārda daļu. Un tad uzliec šo Zīmi, Garu, pār apsolījumu: Es esmu Tas Kungs tavs Ārsts."

Tāpēc esiet gatavi dziedināšanas kalpošanai šovakar. Saprotat? Paņemiet Zīmi, izkariet to virs Vārda, uz jūsu neizkustināmās ticības šim Vārdam, un viņš izies ārā. Lūk, tieši tas viņu izdzen, jo Viņā nekā tāda nav.

Kaut es tagad varētu nedaudz paliecināt par dažām lietām, ko es esmu redzējis notiekam pēdējās pāris nedēļās! Saprotat? Ak, kaut es varētu to pastāstīt!

Ziniet, un Lūka saka: "Ja visu, ko izdarīja Jēzus, ierakstītu grāmatās, tad pasaulē nepietiktu grāmatu, lai to pierakstītu."

Tieši to es esmu redzējis savā kalpošanā, redzējis, ko Viņš ir izdarījis, jums nebūtu vietas uz šīs platformas, lai sakrautu visus tos sējumus. Ja es detalizēti uzrakstītu to, ko es esmu redzējis Viņu darot tikai manā kalpošanā, redzējis, kā Viņš to izdara. Saprotat? Viņam ir bijuši lielāki panākumi manā kalpošanā, nekā Viņam bija Savējā. Lūk, neaizmirstiet - Viņam ir bijuši lielāki panākumi, nevis man, Viņam. Slava! Aleluja!

169 Viņam ir bijuši lielāki panākumi Džefersonvilā, nekā Viņam bija Nācaretē. Viņš darīja to tajā nešķīstajā pilsētā un arī šajā nešķīstajā pilsētā. Āmen! Slava! Jo "Viņš nevarēja tur paveikt nekādus brīnumus," bet Viņš to izdarīja šeit. Galu galā Viņš izlauzās tam cauri, šajā vietā. Viņš to paveica šeit. Viņš būtu varējis savākt cilvēkus arī citā vietā, taču, lai kā tur nebūtu, Viņš...Viņš to izdarīja. Tāpēc tieši šajā vietā Viņam bija lielāki panākumi nekā Kapernaumā...tas ir, Nācaretē. Šeit, šajā lūgšanu namā Viņš ir izdarījis vairāk brīnumu, nekā Viņš izdarīja visā Savā kalpošanā uz zemes. Tā tas ir, Viņš to izdarīja. Un kā tad ar visu pārējo pasauli? Ak vai! Lūk, ko Viņš ir paveicis.

Lūk, neaizmirstiet - to paveica "Viņš". Nekad nav bijis teikts, ka to izdarīju es, nē-nē, jo es to nedarīju. Es taču to nedarīju. Es vienkārši Viņu mīlēju un vienkārši pakļāvos Viņam, un runāju to, ko runāja Viņš, un Svētais Gars devās pie citiem cilvēkiem, un viņi noticēja tam, ko Viņš pateica, un tad Viņš paveica darbu. Tas arī viss.

Ja vien Viņam izdotos panākt, lai mēs visi tam noticam! Ko tik Viņš neizdarītu tieši tagad, ja vien Viņam izdodos panākt, lai mēs tagad tam noticam, vai pareizi? Šajā pilsētā nepaliktu neviena slimnieka. Tā tas ir. Ja vien Viņš spētu panākt, lai katrs tam notic, tad viss būtu beidzies. Saprotat?

Turiet jūsu Zīmi virs jūsu nelokāmās ticības Viņa apsolītajam Vārdam, un sātans aizies.

Un tā, tūlīt es beigšu.

170 Reiz Dievs dāvāja šai pasaulei citu zīmi, tā bija varavīksne. Vai atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņš vienmēr, vienmēr ir bijis uzticīgs tai zīmei, jo Viņš to deva kā zīmi. Visus šos gadu tūkstošus Viņš vienmēr ir rādījis šo zīmi. Vai pareizi? ["Āmen."] Kāpēc? - Viņš to respektē. To iedeva Viņš. Viņš iedeva šai pasaulei zīmi, ka Viņš vairs nekad neiznīcinās to ar plūdiem. Un vienmēr, vienmēr kopš tās dienas Viņš to ir izrādījis.

Gaisā ir kaut kādas daļiņas, kad veido varavīksni. Tā parādās, kad līst lietus un spīd saule. Saule izžāvē lietu, tāpēc Viņš nolika tur varavīksni, lai pierādītu, ka nekad nebūs tik daudz ūdens, kas varētu nokrist uz zemes un to iznīcināt. Tā ir Viņa derība. Tā ir zīme. Viņš sacīja: "Es došu to jums kā zīmi."

171 Viņš respektēja Savu zīmi. Viņš respektēja Savu zīmi Noas dienās. Viņš joprojām to rāda. Viņš respektēja Savu zīmi Ēģiptē. Viņš respektēja to Jērikā. Viņš respektē to šodien. Viņš vienmēr respektē Savu zīmi, kad tā ir izlikta.

Visus šos gadu tūkstošus Viņam ir paticis izlikt to zīmi. Viņš nekad to neaizmirst. Viņš neaizmirst Savu zīmi. Lūk, nav nozīmes tam, cik ļoti mainās šī pasaule, varavīksne joprojām tur ir. Redziet, Viņš respektē šo zīmi.

Tieši tāpat Viņš dara šobrīd, Viņš respektē Savu Zīmi. Nav nozīmes, cik ļoti mainās draudze, cik ļoti viņa to dara; Dievs joprojām respektē Savu Zīmi, tikai to. Rāda mums, ka Viņš vienmēr un nemainīgi respektē to, ko Viņš dara un ko Viņš saka. Mēs to pieņemam un mēs To respektējam. Es tā daru.

172 Viņš sagaida, lai arī mēs izliekam Viņa Zīmi virs mūsu ticības sātana priekšā un visu viņa neticīgo kultu un konfesiju priekšā, ka mēs ticam, ka Viņa apsolījums ir patiess un Viņš izdarīs to, ko Viņš ir apsolījis izdarīt. Lūk, kas ir Draudze.

Nav nekāds brīnums, ka viņi tur nevar izkustēties ne no vietas, tā teikt (piedodiet šo izteicienu). Nav brīnums, ka viņi aiziet tikai līdz tam, ka atkal atgriežas pie konfesijas un izveido uzpostu, nospodrinātu, intelektuālu un izglītotu cilvēku grupu. Nekādi nevar tikt uz priekšu, jo, lūk, ko viņi izliek: "Es esmu metodists, es esmu prezbiterietis." Tas ir viss, kas viņi ir.

173 Bet ticīgie pieņem Zīmi! Un to, ko Jēzus iesāka darīt Galilejā, to Viņš tagad turpina darīt, izliekot Savu Zīmi, Svētais Gars atpakaļ Draudzē. Jo tie nebija apustuļu darbi, bet tie bija Svētā Gara darbi apustuļos, un tā bija Zīme.

Bija pateikts, ka viņiem bija jāieklausās tajā, ko sacīja Pēteris un Jēkabs, kad tie...Pēteris un Jānis, kad viņi gāja caur vārtiem, sauktiem par Krāšņajiem, redzot, ka tie bija nemācīti vīri. Viņi, iespējams, runāja šādi: "Klausīties šeit, mēs pacelt, atvest šurp. Es jums to pastāstīt." Saprotat? Viņu runai, iespējams, bija tāda gramatika, ka viņus nevarēja saprast. Varbūt viņi nespēja izšķirt visu to...visu Rakstu matemātiku. Bet viņi noteikti redzēja, ka tie bija bijuši kopā ar Jēzu. Viņi varēja skaidri parādīt to Zīmi, jo tas pats Gars, kas bija uz Viņa pirms Viņa krustā sišanas, bija uz viņiem pēc Viņa augšāmcelšanās. Āmen!

174 Tad tas padara Viņu par vēstuli Ebrejiem 13:8, "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Lūk, kā mēs zinām, ka Viņš dzīvo. Kā tad? Kā tad mēs zinām, ka mēs dzīvojam? - Tāpēc ka Viņš dzīvo. Un mēs zinām, ka mēs dzīvojam, tāpēc ka mēs esam kā Viņš un mēs esam Viņā. Un Viņš sacīja: "Tāpēc ka Es dzīvoju, tāpēc arī jūs dzīvojat. Es esmu Viņš," (Atklāsmes grāmata), "kas bija miris, bet ir dzīvs mūžīgi." Un, ja...ja mēs nomirstam sev un atdzīvojamies Viņā, mēs esam dzīvi mūžīgi. Un tad Viņa Dzīvība mūsos (tieši tāda pati kā jebkura cita dzīvība) parāda to, kas bija Viņš. Un tas padara Viņu tādu pašu vakar, šodien un mūžīgi.

Kā gan tas ir iespējams, kad viņi to noliedz? Vai tad jūs neredzat "mirušos darbus"? Kalpojiet dzīvajam Dievam ar mūžīgo...es gribēju teikt, ar bezgalīgo Dzīvības derību, kas bija Jēzus Kristus Asinīs. Un tā, pašās beigās, es... Nu, es domāju, ka mēs vienkārši apstāsimies. Saprotiet, skaidri izlikt Viņa žēlastības, Viņa mīlestības Zīmi! Lūk, ja šī Zīme nav izlikta...

175 Lūk, tā ir Zīme. Kas tad ir Zīme? - Zīme ir apliecinājums, ka parāds ir samaksāts. Pieprasītā maksa ir samaksāta. Maksa par mūsu glābšanu bija nāve, saprotiet, un to nevarēja samaksāt neviens, tikai Kristus. Nevis konfesijas gars, nevis pāvesta gars, nevis kāda cilvēka vai kāda svētā gars, bet gan Jēzus Kristus Gars uz Draudzes, lūk, kas ir Zīme, ka parāds ir samaksāts un ka Viņš ir piepildījis visas Dieva prasības, un mēs un Viņš esam viens. "Tai dienā jūs zināsiet, ka Es esmu Tēvā, un Tēvs ir manī; Es esmu jūsos, un jūs esat Manī."

Pielieciet Zīmi! Pielieciet Viņa augšāmcelšanās Zīmi. Jo Viņš tika augšāmcelts mūsu taisnošanai, Viņš mūs augšāmcēla līdz ar Viņu. Un tagad mēs atrodamies Debesīs, Jēzū Kristū, sadraudzībā zem Zīmes.

176 Tāpat kā tur atradās Israēls, uz ielas skanēja kliedzieni, bet viņiem par to vispār nevajadzēja uztraukties. Tikai viena lieta bija svarīga - būt pārliecinātiem, ka šīs asinis, šī zīme ir izlikta redzamā vietā.

Tā ir vienīgā lieta, par kuru mums ir jāuztraucas tagad. Draugi, šai ceļā ir visādas grūtības. Tās nebūs ilgas, grūtības nāk. Jūs to zināt. Pārliecinieties, ka Zīme ir izlikta. Un šī Zīme ir Svētais Gars, jo "ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā Ķermenī, un padarīti par Viņa Godības līdzdalībniekiem," maršējot mājās, uz mūsu apsolīto Zemi.

Vai jūs Viņu mīlat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai jūs ticat šai Zīmei? ["Āmen!"] Kurš no jums gribētu pateikt: "Ak, brāli Branham, palūdz par mani, lai es ieeju zem tās Zīmes?" ["Āmen."]

Nolieksim mūsu galvas.

177 Kungs Jēzu, Tu, Visžēlsirdīgākais! Kad šī pasaule bija grēkā un neviens nespēja palīdzēt, Dievs žēlastībā parādīja līdzību, ka atnāks Zīme, kas aizvāks grēku; ne tikai to apklās, bet spēs to aizvākt. Un paredzētajā laikā atnāca Jēzus, un Viņš izlēja asinis, Pats Savu Dzīvību, paņemot...dāvājot mums izpirkumu par mūsu grēkiem, un pēc tam atkal atklājoties Svētā Gara veidā, kas tagad ir Zīme, kas glabājas Draudzē, līdz Viņš atnāks. Jo apustulis Pēteris sacīja: "Jo šis solījums dots jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās."

Kungs, caur Tavu žēlastību, ar Tavu palīdzību, es pieprasu ikvienu, kas dzird šo vēstījumu. Es pieprasu viņus Dievam, es lūdzu Tev, Kungs, gan par tiem, kas šorīt atrodas šeit, gan arī tiem, kas klausīsies audio lenti. Un, ja kaut kur tur būs kāda iepriekšnolemta Sēkla, Kungs, kas dzirdēs šī pēdējā laika Vārdu, lai viņi tagad atnāk, maigi, pazemīgi, un noliek savas trofejas lejā pie krusta...tas ir, paši sevi kā Dieva, kas viņus ir aicinājis, žēlastības trofeju. Un lai viņi tiek piepildīti ar Svēto Garu un izliek redzamā vietā Jēzus Kristus Dzīvības Zīmi Viņa augšāmcelšanā visu to laiku, kamēr vien viņi būs uz šīs zemes. Dāvā to, Kungs.

178 Šie vārdi, Kungs, varbūt es nepateicu tos pareizi. Un ja tā notika, tad es lūdzu, lai Svētais Gars paņem šos vārdus un pasniedz tos tā, kā tiem ir jābūt pasniegtiem, lai cilvēki saprastu un zinātu, bez jebkāda ļaunuma. Un lai viņi iepazīst, ka mīlestība izlabo un...lai viņi varētu saprast, ka tas ir tā laika dēļ, kurā mēs dzīvojam, un tuvās Tā Kunga atnākšanas dēļ. Un mēs redzam, kā visā pasaulē mirgo sarkanā gaisma, laiks ir tuvu.

Lai cilvēki pieņem Svēto Garu šodien! Es lūdzos un stādu viņus Tavā priekšā Jēzus Kristus Vārdā. Un lai, kamēr mēs esam dzīvi, Tas mums ir par Zīmi, kuru Tu esi apsolījis. Par to ir viegli lūgt, jo Tu esi To apsolījis, un es zinu, ka Tas būs. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Un tā, ar noliektām galvām, vēl mazu brītiņu.

179 Ar ticību, ticēdams es esmu lūdzis par jums, kā vien varēju. Es...es lūdzu patiesi, kā vien es pratu par to lūgt.

Paskatieties, es to izprotu. Vai zināt, ko? Es dzīvoju no jūsu desmitās tiesas un ziedojumiem. Tas ir jūsu atbalsts, te, draudzē, ka man ir kāds, kam sludināt. Tā ir jūsu mīlestība un jūsu "āmen", un jūsu sadraudzība. Un jūsu jaukie vārdi tur starp cilvēkiem pasaulē, kur jūs dodaties, dažādos šīs valsts štatos, tieši jūsu vārdi palīdz aiznest vēstījumu. Tie esat jūs. Mēs tajā esam kompanjoni ar Kristu. Mēs esam brāļi un māsas, un Viņš ir mūsu Ķēniņš. Un es jūs mīlu. Es..es...es gribu, lai jūs būtu tur, kur es. Es braucu pāri visai valstij, lai tikai parunātu ar jums pāris reizes. Es ilgojos jūs redzēt šeit svētdienas rītā. Es jūs mīlu. Es vienmēr esmu jūs mīlējis. Reizēm man ir jārunā patiešām asi, taču tas ir tikai ar mērķi izlabot. Saprotiet, tas ir tikai tāpēc, ka es jūs mīlu, saprotiet, un es negribu, lai jūs palaižat to garām. Jums nevajag to palaist garām.

180 Un tā, maigi un pazemīgi, ar visu, kas ir tavā sirdī, tur dziļumos, vienkārši pieņem To. Saki: "Kungs Jēzu, tieši tagad paņem no manis visu, kas nav tāds kā Tu, un ļauj man aizvākt prom visu manu lepnumu, visu, kas ir manī. Visus atkritumus, visu neticību, kas atrodas manī, es tagad aizmetu to, Kungs. Es vienkārši izmetu to ārā. Un ļauj, lai maigais Dieva Svētais Gars nolaižas manī kā balodis. Es...es gribu dzīvot mūžīgi, Kungs, un es...es gribu, lai Tu man tagad palīdzi. Dāvā to tagad."

181 Kamēr jūs lūdzat, dungosim kopā šo dziesmu, klusiņām dziedāsim kopā *"Viņu mīlu es"*. Un neaizmirstiet, tas nāk caur mīlestību, jo Viņš ir mīlestība. Tikmēr es uzlikšu savas rokas uz šiem lakatiņiem, lai cilvēki varētu tos saņemt līdz vakaram.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Tagad vienkārši atdodiet savu dzīvi Viņam.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš...

Mīliet, mīliet, mīliet Viņu. Paskatieties, ko Viņš ir izdarījis jūsu dēļ. [Brālis Branhams sāk dungot dziesmu "Viņu mīlu es".-Tulk.] Tas bija mīlestības dēļ. Mīlestība rada paklausību. Mīlestība rada uzmanības parādīšanu. Mīlestība rada laulību. Un tieši uz turieni mēs dodamies - uz Jēra kāzu mielastu. Es dzirdu, kā mans Glābējs sauc, ka Viņš mīl arī mani. Arī mani! Es...

Vienkārši ar visu savu sirdi, vienkārši sajūtiet, kā kaut kas patiešām maigs ienāk jūsos. Tas ir Svētais Gars.

Jo Viņš pirmais mani mīlēja,

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

182 Ja... Es pacelšu augšup savas rokas līdz ar klātesošajiem, līdz ar mūziku. Ja es esmu grēkojis, ja es esmu izdarījis kaut ko nepareizu...

Es tagad lūdzos par jums un par sevi.

Ja es esmu izdarījis kaut ko nepareizu, manas rokas ceļas Tev pretim, Kungs, tas nozīmē, ka es nožēloju. Manas rokas ceļas Tev pretim, Kungs, tas nozīmē, ka es negribu...ka es negribēju to darīt. Un es zinu, ka es mirstu, Kungs. Man ir jāatstāj šī pasaule, fiziski. Es gribu satikt Tevi. To nozīmē mana paceltā roka, pieņem mani, Kungs. Piepildi mani ar Garu. Dāvā man Zīmi, ka Tava mīlestība ir uz manis, Svētais Gars, kas padarīs manu dzīvi mīļu un maigu, ļaus man dzīvot tādu Dzīvi, kāda bija Kristū; kad mana sirds degs par citiem, ka es vienkārši nespēšu nomierināties, dienu un nakti, līdz es aizsniegšu visus, ko vien es varu aizsniegt. Es būšu kā tie vēstneši Jērikā; iešu pie katra cilvēka, kur vien varēšu, un mēģināšu, lai viņi ienāk Asins derībā, zem Jēra Asinīm, lai viņi varētu iegūt šo Zīmi.

183 Redziet, Asinis attīra. Gars ir Zīme, ka Asinis ir pieliktas, uzziestas. Saprotat? Gars ir Zīme, ka Asinis ir pieliktas. Kamēr Asinis nav pieliktas, Gars nevar atnākt. Taču, kad Asinis ir pieliktas, tad Gars ir Zīme, kas ir atsūtīta pie tevis, Zīme, ka tava ticība Asinīm ir pieņemta, maksa par tevi ir samaksāta. Par tavu biļeti ir samaksāts. Viss ir beidzies. Lieta ir slēgta. Tu esi kristietis. Tu esi ticīgais. Kristus ir tevī, un tu esi Kristū.

...pirmais mani mīlēja,

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

184 Ar jūsu sirdīm, kas tagad ir noliektas Dieva priekšā... Jūsu draudzes gans brālis Nevils, noslēguma vārdi, ko nu viņš vēlas pateikt.

Neaizmirstiet šīvakara kalpošanas, dziedināšanas dievkalpojumu. Atnāciet laicīgi. Ziniet, sāksim pulksten septiņos, bet es iznākšu uz platformas septiņos trīsdesmit. Vai tā būs labi, brāli Nevil? [Brālis Nevils saka: "Labi."-Tulk.] Un mums būs vakarēdiens, saprotiet, šovakar. Atnāciet!

Šodien turieties cieši pie Tā. Neļaujiet šim vēstījumam aiziet. Atcerieties, nekad neļaujiet šim vēstījumam aiziet!

Asinis būs Zīme, ka ir atdota Dzīvība. Saprotat? "Kad Es redzēšu asinis, Es paiešu jums garām." Svētais Gars ir Zīme, ka Asinis ir uzziestas uz tavas sirds, un tā ir tā Zīme, ka Asinis ir pieliktas. Ja tās nav pieliktas, tad Zīme neatnāks. Vai jūs saprotat? Sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Asinīm ir jābūt uzziestām, un tad atnāk Zīme. Tā ir Zīme, ka izpirkšanas Asinis ir pieliktas un maksa par tevi ir samaksāta. Lai Dievs jūs svētī. Brāli Nevil.

www.messagehub.info

Svētrunas

Viljams Marions Branhams

"...kad skanēs septītā eņģeļa balss..." Atklāsmes 10:7